

Barban, travanj 2010. • Broj: 26 • Godina X.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO



Sričan Vazam!



PODIJELJENI PAKETI ZA BOŽIĆ I USKRS

Ususret Božiću 2009. god. Općina Barban za svoje je najmlađe pripremila 200 poklon paketa u vrijednosti od stotinu kuna. Igračke su dodijeljene djeci od navršene godine života do zaključno drugog razreda osnovne škole. Isto tako za božićne blagdane socijalno najugroženijim obiteljima podijeljeno je 40 paketa s osnovnim namirnicama u vrijednosti od 150 kuna. Općina je također prije Usksra, krajem ožujka, socijalo ugroženima dodijelila 20 paketa hrane u istoj vrijednosti.



OPĆINA OSNOVNOJ ŠKOLI DAROVALA 20 ISTARSKIH NOŠNJI

Sredinom veljače Općina Barban je darovala Osnovnoj školi Barban 20 istarskih narodnih nošnji za njihovu folklornu sekciju. Riječ je o deset muških i deset ženskih nošnji ukupne vrijednosti 15 tisuća kuna, koje je izradila pulska firma Tekop Nova.

ZA PRAZNIK RADA OTVARANJE PRVE PJEŠAČKO-BICIKLISTIČKE STAZE NA BARBANŠTINI

Pješačko-biciklistička staza Putem špilja, koja se proteže od općine Barban do susjedne općine Žminj, službeno će se otvoriti na Praznik rada prve svibnja. Za taj dan planira se da će stazom proći velik dio planinara i pješaka iz pulskog Društva planinara, zatim biciklisti i vozači na četverociklima i time će službeno pustiti u promet.

Riječ je o jednoj od tri pješačko-biciklističke staze na Barbanštini, koja je u potpunosti trasirana, očišćena i obilježena, a njome su još prošle godine na proljeće prošle grupe pješaka i planinara. Dugačka je desetak kilometara, počinje u Barbanu kod nove škole, a završava u špilji Feštinsko kraljevstvo. Duž cijelog stazu ima više špilja u koje se za sada ne ulazi. Osim špilja, staza prolazi pored nekadašnjeg starog grada Gočana te kroz područje fosila (budući geološki dio staze). Riječ je o području bogatom gljivama i šparugama. Nakon

ove staze, nastavit će se uređivanjem, označavanjem, čišćenjem i trasiranjem staze „Putem izvora“ od Sv.Ivana i Grubišnjaka kod Hrboki do mora i natrag preko Puntere i Prezanka. Treća po redu za uređenje je staza „Putem mljnova“, od Sutivanca do doline rijeke Raše i natrag.

BARBANŠTINA ZABILJEŽILA REKORDNE REZULTATE NOĆENJA

Prošla će godina na Barbanštini biti zapamćena kao godina rekordnih brojeva noćenja i dolazaka turista. Do kraja godine, prema podacima općinske Turističke zajednice, zabilježeno je 19.655 noćenja i nešto više od dvije tisuće dolazaka. Nažalost, taj se podatak ne može usporediti s godinom prije, jer tada još nije bila formirana Turistička zajednica, pa se na jednom mjestu nisu prikupljali ovi statistički podaci.

Najviše noćenja imali su Nijemci i to 12.820, slijede ih Nizozemci s 1.932 noćenja, Austrijanci s 1.297, Belgijanci s 840, Britanci s 516 te Talijani s 480 noćenja. Najveći broj noćenja zabilježen je u kolovozu i to 6.941, zatim u srpnju (5.451), lipnju (2.928), rujnu (2.288), svibnju (1.070), travnju (486), listopadu (486), studenom (20), ožujku (16) i prosincu (12). Noćenja nisu zabilježena u siječnju i veljači. Sukladno tome, najveći broj turista na Barbanštini je boravio u kolovozu (742), srpnju (503), lipnju (310), svib-

nju (200), rujnu (141), travnju (74) i listopadu (52).

ODRŽANA PRVA SMOTRA BARBANSKIH MASLINOVIH ULJA

Dan prije dana Svetog Nikole, 5. prosinca prošle godine, u Barbanu se održala 1. Smotra maslinova ulja proizvedenih u ovoj Općini. Smotra se organizirala u barbanskom društvenom domu, a ulja se nisu ocjenjivala. Budući da je u zadnjih desetak godina na području Općine Barban zasađeno više od 20 000 maslina, Smotra je prilika da se maslinari promoviraju i razmjene iskustva, a ova će se manifestacija održavati svake godine. Vjerljivo će u budućnosti imati i komisiju koja će ulja ocijeniti.



Ove su godine svi izlagači dobili bocu i etiketu te kalendar o maslinarstvu vodnjanske udruge Agroturist. Izlagalo je 23 proizvođača i to: Elvia Frančula, Bruno Frančula, Branko Šugar, Milena Šugar, Mladen Filipović, Milenko Mirković, Ivan Vale, Silvana Brgić, Dean Kožjan, Edi Camlić, Anton Zustović, Rikardo Ciceran, Dorino Celija, Nenad Duras, Miranda Lješković, Milio Bulić, Anri Bulić, Klaudio Dobran, Tino Verbanac, Miodrag i Slavko Marčeta, Milan Ciceran i Aldo Verbanac. Predstavili su se i izrađivači suvenira od maslinova drveta Edi Radola i Stanko Ružić, Toni Pavlić te Sead Šabanović sa kamenim kažunima. Svoja je vina na degustaciju ponudio vinar Sergio Bile.

U sklopu Smotre, održala su se i dva predavanja. Franko Raguž iz Agroturista govorio je o sortama maslina, dok su Izabela Vitasović i Anka Kolić

iz Zagrebačke banke predstavile kreditne linije za maslinare. Organizatori smotreni su Općina Barban i Turistička zajednica, a pokrovitelj Istarska županija.

ŠKOLI U BARBANU VRAĆENO IME JURE FILIPOVIĆA

Sredinom ožujka, uz prigodnu svečanost, vraćeno je ime Jure Filipovića barbanskoj osnovnoj školi. Uz djelatnike i učenike, svečanosti su prisustvovali: općinski načelnik Denis Kontošić, predsjednik Općinskog vijeća Dean Maurić, predsjednik općinske Udruge antifašističkih boraca Martin Bulić, članovi Školskog odbora te pročelnik županijskog odjela za obrazovanje Mladen Dušman.

Ravnateljica škole Zdravka Šarić istaknula je da su ponosni što otkrivanju ploče s novim-starim imenom škole prisustvuju i praunuke Jure Filipovića. Dodala je da je, nakon višegodišnjeg predlaganja županijske boračke organizacije da se školi vratí ime koje je nosila od 1959. do 1991., Županijska skupština u ožujku prošle godine prihvatiла taj zahtjev i donijela odluku koja je konačno zaživjela.

- Ispravljamo povijesnu nepravdu koja se našoј školi dogodila u jeku euforije nastanka nove države, kada je barbanska škola izgubila časno ime koje je dotad nosila, ime čovjeka koji je dao život za obranu ovog kraja od neprijatelja u Drugom svjetskom ratu, rekao je općinski načelnik Denis Kontošić. Bulić je dodao da je Filipović zaslužio ovu čast, jer je bio jedan od učenijih ljudi svoga doba i aktivni sudionik narodno-oslobodilačkog pokreta, sve do 1. prosinca 1944. kada je uhvaćen i strijeljan u Glavanima



RIJEČ NAČELNIKA:

SRIĆAN VAZAM!

Drage Barbanke i Barbanci,

*kuntenat san te dane,
kada je vidi naš narod po
kampanji. Kako da smo samo
čekali ti hip za matiku uzet u
ruke. Veri su to sinjali da nas
nikakova kriza ne more hitit na
kolina i da se nismo podali. Na
urtu sven porednen, mižeriji i
kareštiji, peštamo ti kus zemlje
i znamo da nas neće zneverit,
da će rodit kako i sva ta druga
lita – nikad više, nikad manje,
ma će. I to nas drži zamrižane
kako z korenjen za barbansku
grudu, da nas nanke šašinska
bura ne more zdolu u Rašu
spuhat. Rodit će loza jopeda
una dva grozda, u bačvah će
kaplja vina se najt za nove
mrzle dane, a ni kumpira falit
neće. Gladi za nas na našen bit
ne more, sve dokle je kuraja za
matiku u rukah držat i dokle ti
ni mrsko da se malo zemlje pod
nohat zabode.*

*Pitaju me tako niki da kako je Komunu. Čekaju od mene foši beside da je
grda, da nan je teško. A ja njen rečen da je dobro, aš je znalo bit i hujega. Domišljaj
se moga začetka na kormilu, tamo na sredini 2001. lita, kada je Komuna barbanski
ima duga oko četiri milijuna kun, a toliki je bija i cili Proračun za lito dan. Nisan se
prenuja tega, po našu barbansku, nego san rukave zasuka i uzeja matiku u ruke.
Pet lit je rabilo za duge tornat, ma se nismo podali. A bila je javna rasvjeta na po
ugašena, a bila je čuda tega za švaltat, a bila je i pirikula da narod ostane prez
bušte, uni kije čeka z Komuna. Na kolina nismo pali, glavu smo zgoru držali i gledali
za svitlon na kraju tunela. Pak smo tako dočkali i bravije dane i ustali zakorenjeni
na toj našoj grudi krvavoј.*

*Predsjednik Mesić je prija kraja svojega mandata, na začetku božićnjaka
lani, doša po drugi put u Barban. Prvi je put bija na Trki na prstenac, a zuz dan
našega Komuna doša je po priznanje Počasnega građanina Općine Barban. Uzeja
je lopatu u ruke i položja kamen temeljac za našu Poduzetničku zonu. Reka san
mu u vituri od škole do zone, dokle je daž vani liva kako iz kabla, da moremo to
delo i priskočit. Namiga mi je i reka da ima debele poplate i da je stavija debele
škafune, a da mu se lasi neće zmočit, aš da he nima čuda. Betonali smo tako kamen
temeljac i zmočili se do kože. Znali smo ča delamo i da je jušto to najglavnija stvar
tega daždenega dana, fundamenti mista na ken će mladi Barbanci delo imat i neće
morat teć ga okolo iskat. Ni Mesić za niš bija predsjednik države deset lit i ni za niš
doša u Barban.*

*Barban je centar svita. Eko i novi predsjednik Ivo Josipović je doša šetimanu
prija zakletve zafalit se Barbancan za glas ki smo mu dali. Ubeća je dojt na Trku na
prstenac uvo lito u anguštu. A bija je i lani na Trki, kada još ni bija predsjednik. Još
kad bi moga kakov šoldin prikurat za Barban, bimo bili prekuntenti.*

*Drage Barbanke i Barbanci, želin Van srićan Vazam! Neka još čuda lit, na ti
dan, na Vašen banku bude kus pečenega janjca, a kanat i smih u Vaših korti. Dajte
si kuraja!*



Vaš načelnik
Denis Kontošić, prof. ing.



DODIJELJENA OPĆINSKA PRIZNANJA

Uz Dan Općine Barban, početkom prosinca, dodijeljena su općinska priznanja za javni rad u 2009. godini. Dan Općine nije proslavljen na Svetog Nikolu, zaštitnika Barbana 6. prosinca, kao i svake godine, zbog dolaska predsjednika države Stipe Mesića, već dva dana kasnije.

Općinska Plaketa otišla je u ruke dugogodišnje predsjednice Mjesnog odbora Šajini Ljubici Kolić za zasluge u uređenju komunalne infrastrukture naselja na području tog Mjesnog odbora. Kolić je u dva mandata bila aktivna kao predsjednica aktiva žena Mjesne zajednice Šajini, u tri mandata kao član Vijeća Mjesnoga odbora i dva mandata kao predsjednica Mjesnoga odbora Šajini.

Plaketa je dodijeljena i Marčelu Broskvaru, koji je u dva mandata bio predsjednik Kulturno umjetničkog društva Barban, i to za doprinos u očuvanju tradicijske i kulturne baštine, folklora i običaja Barbanštine kroz aktivno djelovanje u KUD-u.

Elektroistra iz Pule dobila je Nagradu Općine Barban za posebne napore uložene u obnovu i rekonstrukciju niskonaponske i srednjenačne mreže na području Općine Barban, gdje je u zadnjih nekoliko godina promijenjeno 150



stupova srednjeg i niskog napona, 25 kilometara vodova srednjeg napona, rekonstruirano 35 kilometara niskonaponske mreže i 30 trafostanica. Priznanje je primio direktor poduzeća mr.sc. Davor Mišković.

Uz Stjepana Mesića, prošle je godine počasnim građaninom Općine Barban proglašen i prof. Francesco Furlanello. Furlanello je talijanski ekspert međunarodnog nivoa kliničke i sportske

kardio-aritmologije, ali i veliki prijatelj Istre i Hrvatske, koji svoje srce rado liječe upravo na Barbanštini. Ljubitelj je lova i barbanskih šuma punih 35 godina. Zimi dolazi u Barban, točnije u Draguzete, a ljeti na Brijune. Tijekom Domovinskoga rata dolazio je redovito i donosio liječeve. Liječio je puno Istrana, a ima i puno prijatelja kardiologa u Hrvatskoj. U Barban je doveo i dovodi puno svojih prijatelja i svima govori da su barbanske šume najljepše na čitavome svijetu.

Prof. FRANCESCO FURLANELLO - POČASNI GRAĐANIN OPĆINE BARBAN

Rođen je 1929. godine, sveučilišni je profesor te kardiolog - specijalist za srčanu aritmiju. Bio je predavač na Sveučilištu u Padovi i Veroni, kardiolog-savjetnik talijanske nogometne reprezentacije na svjetskom prvenstvu 1990. godine. Postigao je međunarodni renome svojim studijama, publikacijama i kliničkom karijerom na polju srčane aritmije, kao glavni liječnik bolnice u Trevisu i primarijus Bolnice Santa Chiara u Trentu. Bio je savjetnik za kardio-aritmologiju Znanstvenog instituta San Raffaele u Miljanu i Rimu i savjetnik talijanskog nacionalnog olimpijskog odbora. Trenutno je savjetnik Polikliničkog instituta San Donato u Miljanu i Ustanove za oporavak Vila Bianca u Trentu. Objavio je više od 800 stručnih radova u talijanskim i međunarodnim časopisima i knjigama. Bio je glavni urednik međunarodnog časopisa „Novi trendovi u aritmiji“ i u uredništvu brojnih talijanskih i međunarodnih časopisa. Osnivač talijanskih udruženja za srčanu aritmiju i sportsku kardiologiju, predsjed-

nik ili učesnik više međunarodnih konгрresa kardiologa, počasni član više sv-

jetskih Akademija kardiologa te dobitnik mnogih vrijednih priznanja i nagrada.



DAN OPĆINE BARBAN: STJEPAN MESIĆ, predsjednik Republike Hrvatske postao Počasni građanin Općine Barban

MESIĆ ZAVOLIO BARBAN

Sada već bivši predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić uistinu je zavolio Barban. Nakon što mu je načelnik Općine Denis Kontošić početkom kolovoza prošle godine uručio poziv za dolazak na barbansku Trku na prstenac, Mesić je često viđen gost u Barbanu. Odazvavši se pozivu, postao je prvi hrvatski predsjednik koji je posjetio ovu konjičku manifestaciju i time joj dao još veći značaj. Slavodobitniku Toniju Uraviću uručio je tada prijelazni pokal Pticu prstenac, rad akademskog kipara Josipa Diminića.

Slavodobitnik prošlogodišnje Trke i predsjednik Mesić ponovno su se susreli prigodom proslave Dana općine Barban, koja je poradi predsjednikove zauzetosti pomaknuta s 6. na 8. prosinac, kada je predsjednik ponovno, posljednji put u toj dužnosti,



Dan Općine Barban - Stjepan Mesić na otvaranju svečane sjednice

posjetio Barban. Tada je Uraviću uručio Prijelazni štit Predsjednika RH, rad akademskog kipara Alije Rešića, odlikovanje koje će svake godine slavodobitniku uručivati predsjednik države, proglašen je počasnim građaninom Općine Barban, te uz načelnika postavio kamen temeljac za prvu trafostanicu u Poduzetničkoj zoni Barban.

U odluci o dodjeli ovog priznanja stoji da je predsjednik Mesić svojim dolaskom u Barban na 34. Trku na prstenac potvrdio je da je iskreni prijatelj istarskog prostora, da uvažava i cjeni napore malih sredina i malih ljudi.

„Potvrdio je svoju dosljednost u stavu inauguralnog govoru, u kojem je rekao da će biti predsjednik svim građanima Hrvatske i građanin – predsjednik, što je i bio tijekom svoja dva mandata. Dolaskom u Barban, u kolovozu i danas, potvrdio je da smo 2000. god. izabrali pravu osobu za Predsjednika Republike Hrvatske. Njegov stvaralački duh, širokogrudnost, duhovitost, poduzetnost, intelektualni napor i često iskazivana hrabrost, obilježili su čitavo desetljeće u kojem je vrlo uspješno vodio hrvatsku državu. Stjepan Mesić je istinski prijatelj istarskog poluotoka i promicatelj vrijednosti koje su kroz povijest našeg najvećeg poluotoka mnogo puta potvrđene. To su prije svega visok stupanj tolerancije, antifašizam, socijalna pravda, dobrosusjedski odnosi, europska demokratska postignuća, jednakost svih bez obzira na spol, nacionalnost, vjeru i političko uvjerenje, te potpuna sloboda za svaku inicijativu i poduzetnost. Raduje nas stoga što je barbanska Trka na prstenac, koja je rođena 1696., a obnovljena 1976. godine, prepoznata upravo od strane Stjepana Mesića, kao vrijednost hrvatskog prostora. Time smo izuzetno počašćeni i to nas čini ponosnim,



Mesić i Općinske vijećnice - Danijela Kolić, Irena Jelčić i Milena Šugar

a ponositu Barbanštinu još ponositoj. Gospodina Stjepana Mesića doživljavali smo tijekom čitavog njegovog uspješnog desetljeća kao

svog sugrađanina. Danas to i formalno potvrđujemo dodjelom našeg najvišeg priznanja, čime on postaje Počasni građanin Općine Barban,

koji će uvijek biti rado viđen među svojim Barbancima", piše u odluci.

Mesić se zahvalio na priznanju i rekao da je Hrvatska zemlja koja obiluje raznolikostima i posebnostima te u raznim krajevima njeguje slične tradicije koje odražavaju jedinstven nacionalni duh te da je Trka na prstenac obnovljen i vrijedan podsjetnik na te tradicije. Ocijenio je kako je borba protiv korupcije, u čijem suzbijanju Hrvatska počinje ostvarivati prve veće uspjehe, najveći hrvatski problem te da je potrebno ponajprije otvarati mogućnosti kreativnim i inovativnim pothvatima koji će Hrvatskoj omogućiti novi razvojni zamah.

- Zajednički nazivnik svega toga su proizvodnja i pošten rad. Istra, a slijedi time i Barban, ima u tome iskustvo i razvojni potencijal, prije svega u svojim vrijednim ljudima, poručio je Mesić, ističući kako ulazak u Europsku uniju sam po sebi neće riješiti te i druge probleme, ali će otvoriti nove razvojne mogućnosti. Objećao je da će i nakon svog predsjedničkog manda posjećivati Barban i da namjerava ponovno doći na Trku na prstenac.



Stjepan Mesić uručuje prijelazni štit Predsjednika republike pobedniku 34. Trke na prstenac - Toniju Uraviću



Polaganje kamena temeljca za izgradnju prve trafostanice u novoj Poduzetničkoj zoni u Barbanu

NOVI PREDSJEDNIK IVO JOSIPOVIĆ POSJETIO BARBAN

Predsjednik Stjepan Mesić probio je led u Barbanu za dolazak novog predsjednika. Nakon dobivenih izbora, jedinu pravu SDP-ovsku općinu u Istri, posjetio je tijekom svog boravka u Istri i novi predsjednik države Ivo Josipović

i to sedam dana prije inauguracije. Došao se zahvaliti građanima Istre, pa tako i Općine Barban, što su mu dali podršku u oba kruga predsjedničkih izbora. Tom ga je prilikom općinski načelnik Denis Kontošić pozvao na

ovogodišnju 35. Trku na prstenac, na što se novi predsjednik rado odazvao, kao i na osobno uručivanje Prijelaznog štita Predsjednika RH novom slavodobitniku. Kontošić mu je poklonio umanjenu repliku Prijelaznog štita, kako bi ga podsjećala na dolazak u Barban u kolovozu 2010. godine. To mu neće biti prvi posjet Trci na prstenac, na kojoj je u ulozi predsjedničkog kandidata bio i prošle godine. Uz Barban, tijekom svog boravka u Istri, predsjednik Josipović obišao je i Pazin, Pulu, Labin i Pićan.



Inače, Josipović je u Istri u drugom krugu izbora osvojio 83,5% glasača. Od deset gradova u Hrvatskoj koji su s najvećim postotkom izabrali novog predsjednika, čak je sedam iz istarske županije, među kojima je i Barban s 89,61% glasova. S tim je rezultatom Općina Barban zauzela visoko treće mjesto među istarskim općinama i visoko četvrto mjesto među općinama u RH, za što je i nagrađena posjetom predsjednika Josipovića tjedan dana prije inauguracije, kojoj su 18. veljače prisustvovali općinski načelnik Denis Kontošić, općinski vijećnik Dean Maurić i općinski referent Milio Bulić.

USKRSNA ČESTITKA BARBANSKOGA ŽUPNIKA vlč. Miroslawa Paraniaka

Ovo je dan što ga učini Gospodin: kličimo i radujmo se u njemu! Aleluja!

Braćo i sestre, dragi vjernici!

Ljudi se prepoznaju u Kristu koji je bio izložen sili Zloga i na smrt osuđen. Zbog toga i njegovo uskrsnuće, središnji događaj naše vjere, ima neizreciv smisao za nas. Uskrsli nam potvrđuje da je moguće i da je već na djelu posvermašnje oslobođenje i život vječni. Vazam budi u nama i cijelom svijetu nezamjenljivu nadu i pouzdanje u život.

I ove godine slavit ćemo najveći kršćanski blagdan Uskrsnuća Isusa Krista od mrtvih i njegovu pobjedu nad smrću i grijehom. Blagdane slavimo prije svega da nam povrate radost u naša srca i učvrste našu vjeru, jer: "ako Krist nije uskrsnuo od mrtvih, uzaludna je naša vjera". Uskrsli Krist donosi i nama svoj Mir da budemo hrabri i postojani u teškim trenucima našega života, naš život neće prestati trenutkom tjelesne smrti, jer nas je Bog stvorio za vječnost. Zato Uskrs nije ono što se s Isusom dogodilo u prošlosti. Niti očekivanje onoga što će se s nama dogoditi u budućnosti. Vjera u uskrsnuće već sada obilježava naš život. Nakon uskrsnog jutra i zbog njega, ništa više nije isto. Nije se promijenilo зло, ali se mijenja naš stav prema njemu: nije ni dobro, ali se mijenja naš odnos prema njemu. Tako je i s patnjom, smrću i svim segmentima našega života. U Pavlovu pozivu da "za onim gore težimo", nije riječ o nekom drugom svijetu. Ne radi se o stvarima koje se nalaze negdje drugdje, nego o načinu života. Naša smrt i uskrsnuće, o kojima apostol također govori, nisu stvari vremena, nego načina. Potiču vas da 'umremo' svemu što je zlo te 'uskrsnemo' za dobro bez straha od mržnje, patnje i smrti, jer ih je Krist sve porazio.

Zato svetujmo, ne sa starim kvascem, ni s kvascem zloće i pakosti, nego s beskvasnim kruhom čistoće i istine.

Sretan i blagoslovjen USKRS!



Vazam, A.D. 2010.

**JAVNI POZIV:**

AKCIJA ZA POTICANJE UREĐENJA NAŠIH OKUĆNICA
Izbor najljepše okućnice i dodjela nagrade
NAJLIPŠI KORAT 2010

Akcijom „Najlipši korat“ želimo potaknuti svakog stanovnika Općine Barban na razmišljanje o uređenosti naših okućnica, jer dobro je imati lijepu kuću, ali nije dobro ako je kuća okružena neurednom i zapuštenom okućnicom. Ove godine prvi puta, općinska Turistička zajednica, pod pokroviteljstvom Općine Barban, organizira izbor najljepše okućnice na svom području. Nagrade nisu prevelike, ali u vrijeme ekonomске krize, mogu biti naš mali doprinos i poticaj uređenosti našeg najbližeg okoliša.

Prijave građana za sudjelovanje u akciji primat će se u uredu Turističke zajednice u Barbanu od 01.05. do 20.06.2010., na telefonima: 567-420 i 567-124, GSM: 099/23 27 548, faxom: 567-098 ili e-mailom: tz-barban@barban.hr ili osobno u uredu TZ. Prijava mora sadržavati: ime, prezime, adresu i kontakt-podatke. Obilazak okućnica i komisjsko ocjenjivanje bit će u vremenu od 01.07. do 15.07.2010.

Tri najljepše okućnice bit će nagrađene slijedećim iznosima: 1. nagrada: 1.500,00 kn; 2. nagrada: 1.000,00 kn i 3. nagrada: 500,00 kn.

IN MEMORIAM

SLAVICA ŠPADIĆ, rođ. Baričević
(Bratislava, 18.11.1926. - Barban, 15.03.2010.)

SLAVICA ŠPADIĆ je rođena 1926. god. u obitelji Marije i Vinka Baričević u Bratislavi, kuda je otac Vinko plovio Dunavom, kao pomorac jedne tadašnje riječne brodarske kompanije. Obitelj Baričević je stalno prebivalište imala u tadašnjem Sušaku i tamo je Slavica provela djetinjstvo i završila tadašnju četverogodišnju pučku školu te četverogodišnju nižu gimnaziju. U jesen 1945. godine, odmah po oslobođenju Rijeke i Istre, kada je cijela Istra vapila za hrvatskim učiteljima, uputila se u Učiteljsku školu u Kastvu. Odmah po završetku Učiteljske škole, mlada učiteljica Slavica Baričević došla je u našu Istru učiti istarsku djecu hrvatsko slovo i abecedu. Prvu je godinu radila u Osnovnoj školi Livade, kratko u školi u Motovunskim Novakima, a u jesen 1949. godine dolazi na našu Barbanštinu. U Narodnoj šestogodišnjoj školi Petehi i Grandići učila je djecu u svim predmetima i vještinama, a znalo je tada u tim školama biti po 50 do 60 učenika godišnje. Od 1955. godine pa sve do svog umirovljenja, Slavica je radila u Matičnoj školi „Jure Filipović“ Barban. Prve dvije godine u nižim razredima, a cijelo ostalo vrijeme u višim razredima, gdje je predavala i vodila nastavu povijesti i zemljopisa, upoznavanja društva, moralnog odgoja, ustavnog uređenja, domaćinstva i gospodarstva, u sklopu kojeg je vodila i Školsku učeničku zadrugu.



U Barbanu je zasnovala obitelj s Barbancem Ivanom Špadićem, izgradila je i podigla obitelj i dom, i postala prava Barbanka koju su voljeli i poštivali svi Barbanci i Barbanke. Uz redovit odgojno-obrazovni rad u školi, učiteljica Slavica je bila aktivna i u izvanškolskim aktivnostima, ali i u društvenim aktivnostima i organizacijama tadašnje Općine, kasnije Mjesne zajednice Barban. Za svoj svestrani i izvanškolski rad, dobila je brojna društvena priznanja i nagrade. Bila je svestrana, aktivna i vrlo angažirana i takva će ostati u sjećanju svih koji su je poznavali.

Poštovana drugarice učiteljice Slavica,

u ime svih generacija učenika kojima ste dali dio sebe, oprštamo se od Vas uz prisjećanje na vrijeme kada ste nam pomagali pripremati se za život. Naučili ste nas prva slova i brojke. Uz Vašu smo pomoći stjecali prve životne spoznaje. Učili ste nas lijepom ponašanju. Konačno, naučili ste nas životu. Znali ste doći do naših srca. A ako je istina da je bogatstvo u davanju, onda ste Vi, draga naša učiteljice, bila jedna od bogatijih.

Kao učiteljica, čitav svoj radni vijek proveli ste na Barbanštini. Premalo je reći da ste živjeli ritmom svoga kraja, proživiljavali i radovali se svakoj akciji kojom smo uvodili novine u naše školstvo. Na taj ste način postali sinonim za barbansko školstvo. Mještani Barbana duguju Vam iskrenu zahvalnost za sve što ste učinili za naš kraj, učeći i odgajajući generacije i generacije učenika.

Neka Vam je laka ova naša istarska zemlja! Neka Vam je vječna slava i hvala!

POVIJESNE ZANIMLJIVOSTI STAZE „PUTEM ŠPILJA“

Pješačka staza „Putem špilja“, od Barbana do uređene špilje „Feštinsko kraljevstvo“ u Feštini, u Općini Žminj, koju ćemo otvoriti **1. svibnja**, kada će se organizirati pješačenje i biciklijada, ima čitavu lepezu zanimljivosti: više neuređenih špilja i pećina uz trasu, geološka nalazišta vrijednih fosila riba, vrlo raznoliku floru i faunu te niz povijesnih zanimljivosti. Dugačka je oko 10 kilometara, visinska razlika je oko 100 metara, a pješaci je mogu savladati, sa odmaranjima za 2 do 2,5 sata. Dva lokaliteta koja imaju povijesno značenje su: Stari Gočan (Gradina) i Rogatica, koja je nažalost trajno devastirana otvaranjem kamenoloma na lokalitetu staroga groblja sa crkvom.

STARI GOČAN

(prapovijest, kasna antika, srednji vijek)

Srednjovjekovno naselje (kaštel), smješten je sjeverozapadno od mjesta Petehi, na 373 m n/v (na karti 1:25000 označeni su toponimi Gradina i Gočan). Stari srednjovjekovni kaštel smješten je na brežuljku zvanom Gradina. Arheološka istraživanja izvodila su se 1951. i 1952. (B. Baćić). Danas je područje Starog Gočana zaraslo u šumu, a tragovi prijašnjih istraživanja nisu vidljivi.

Prilikom istraživanja utvrđena su dva kulturna sloja (gradinski, odnosno prapovijesni sloj sa suhozidnim obrambenim bedemom i kasnoantičko – srednjovjekovni sloj, datiran od kraja 4. do 13. st.). Nakon prapovijesnog razdoblja dolazi do prekida u naseljavanju gradine. Naseljenost tijekom rimskog razdoblja nije sa sigurnošću potvrđena. Prostor stare prapovijesne gradine intenzivnije se naseljava krajem 4. st. Kasnoantički bedem postavljen je direktno na temelje prapovijesnog bedema.

Srednjovjekovni kaštel ovalnog je oblika, bio je okružen sa osam četverokutnih kula kula, dok se jedna četverokutna nalazila u središtu kaštela (možda citadela). Kroz naselje je prolazila glavna ulica, koja je poprečnim spojevima bila povezana s usporednim uličicama. Prilikom arheoloških istraživanja istražen je i dio stambenih zgrada. Izvan naselja, podno bedema, uz zapadni ulaz u naselje, a uz cestu koja je vodila u polje, nalaze se ostaci dviju sakralnih građevina. Jedna od crkvi možda je bila posvećena Sv. Jeleni. Naselje je najvjerojatnije napušteno 1329. u ratu između pulskih plemića Castropola protiv Pazinske grofovije.



Dio uređene pješačko - biciklističke staze

ROGATICA

(prapovijest, antika, kasna antika, rani srednji vijek)

Arheološki lokalitet, smješten u blizini Gočana (na karti 1:25000 označen je toponim Rogatica). U travnju i svibnju 1950. vršena su manja arheološka istraživanja (B. Baćić), istraženo je 12 sondi. Prilikom istraživanja ustanovljena su dva kulturna sloja, prapovijesni i ranosrednjovjekovni. Prapovijesni sloj je u potpunosti sačuvan dok su mlađi slojevi pretrpili značajnija oštećenja. Brežuljak je naseljen u prapovijesti (brončano doba, gradina). Iz rimskog razdoblja potječe natpis datiran u 2. – 3. st. Prilikom arheoloških istraživanja 1950.

iskopani su ostaci starokršćanske grobljanske trobrodne bazilike akvilejskog tipa (datira se u kraj 5. st.). Otkriven je i velik broj kamenog crkvenog namještaja datiranog u 5. i 6. st. Pojedini dijelovi zidova bazilike i arhitektonске dekoracije pokazuju tragove paljenja što upućuje na nasilno rušenje građevine, najvjerojatnije prilikom avarske i slavenske upade u Istru u 7. st. Najvrjedniji nalaz iz bazilike je korintski kapitel izrađen od vapnenca s glatkim akantovim listovima, vanjskim i centralnim volutama lozica i abakovom pločom s ispupčenjem umjesto cvijeta. Groblje oblikovano oko crkve koristilo se i nakon rušenja bazilike, što dokazuje nalaz «slavenskoga» keramičkog lončića praškoga tipa.



Ulez u špilju Feštinsko Kraljevstvo



Crkva Blažene Djevice Marije od Karmela (Majka Božja od Oranice, BDM od Oranice)

Crkvica Blažene Djevice Marije od Karmela (Majke Božje od Oranice) nalazi se na samom ulazu u Barban iz smjera Žminja. Iako sve stare isprave bilježe naziv »od oranice«, koji se nije prevodio niti u dokumentima na latinskom jeziku, danas se koristi izričaj »na ravnici«. Na svetkovinu BDM od Karmela, 16. srpnja, iz župne je crkve polazila procesija, te se tamo održalo misu u čast Gospe od Karmela.

Crkva je sagrađena 1664.god., među poljima izvan naselja, od lijepo klesanog kamena. Povijesni izvori spominju je pod imenom Majke Božje od Oranice, BDM od Oranice. Danas je uglavljena na zelenom ljevkastom otoku, na raskršću prometnica iz smjera Žminja i Vodnjana. Pravokutnog je tlocrta. Strukturu zidova čine krupni klesanci uslojeni u redove nejednakih visina. Pročelje raščlanjuju trostruko profilira-

ni portal ravnog nadvratnika i po jedan kvadratični prozorski otvor, bez istaknutog kamenog okvira, uz obje strane portala. Na sjevernom pročelju bočni ulaz pregrađen je u prozor. Upušteni vijenac izveden je u kamenu i ožbukan. Preslica na profiliranoj klupčici, nad dva profilirana kamena stubića ima zabat s jednim lukom za zvono. Isklesani natpis na ploči na zapadnom pročelju svjedoči o obnovi 1863. godine.



SMOTRA VINA OPĆINE BARBAN 2010.

Organizator: Općina Barban; Suorganizatori: Turistička zajednica Općine Barban i Poljoprivredna udruga Agronova, Barban; Pokrovitelj: Općina Barban; Pomagač: Vinski podrum Bilini, Bičići

- 18.03.2010. - Smotra vina MO Barban
- 20.03.2010. - Smotra vina MO Puntera
- 25.03.2010. - Smotra vina MO Hrboki
- 30.03.2010. - Smotra vina MO Manjadvorci
- 08.04.2010. - Smotra vina MO Šajini
- 10.04.2010. - Smotra vina MO Petehi
- 15.04.2010. - Smotra vina MO Grandići
- 17.04.2010. - Smotra vina MO Prnjani
- 22.04.2010. - Smotra vina MO Sutivanac
- 08.05.2010. – SMOTRA VINA OPĆINE BARBAN 2010.

Nagrađena vina u MO Barban (18.03.2010.) - (17 uzoraka bijelih vina, 8 uzorka crnih vina)

- | | |
|-------------|---|
| BIJELA VINA | 1. Albino Rojnić, Grabri (malvazija miješana)
2. Stanko Kancelar, Barban (malvazija)
3. Branko Blažina, Melnica (malvazija) |
| CRNA VINA | 1. Albino Rojnić, Grabri (miješano)
2. Matija Poljak, Grabri (miješano)
3. Bruno Kožjan, Barban (miješano) |

Nagrađena vina u MO Puntera (20.03.2010.) - (14 uzoraka bijelih vina, 4 uzorka crnih vina)

- | | |
|-------------|---|
| BIJELA VINA | 1. Vinko Ciceran (malvazija)
2. Mirko Ukota (malvazija)
3. Zlatko Trošt (malvazija) |
| CRNA VINA | 1. Željko Peršić (miješano)
2. Zlatko Trošt (miješano)
3. Dino Vale (miješano) |

MANIFESTACIJE I FEŠTE OPĆINE BARBAN U 2010. god.

S 18. ožujkom na Barbanštini je počeo niz fešti i manifestacija i to vinskim događanjima. Svakog tjedna tokom ožujka i travnja održale su se i održavat će se smotre vina u svih devet barbanskih Mjesnih odbora i to redom u Barbanu, na Punteri, u Hrboki, Manjadvorci, Šajini, Petehi, Grandiči, na Prnjani i na kraju u Sutivancu 22. travnja. Najbolja crna i bijela vina, koja će po tim događanjima biti izabrana, njih ukupno 54, predstavit će se na središnjoj Smotri vi na Općine Barban, koja je zakazana za 8. svibnja u Barbanu.

Desetak dana prije nje, odnosno 25. travnja, u Manjadvorcima će se po četvrti put održati sada već tradicionalna fešta sela Manjadvorci. Kao i prethodnih godina Manjadvorčani će vjerojatno za svoje mještane i goste pripremiti bogati program sportskih i zabavnih sadržaja. Slijedi fešta u selu Šajini, odnosno njihova tradicionalna Majnica, koja je zakazana 30. svibnja te potom Ivanja u Grabrima 21. lipnja. Želiski i Bateli proslavit će uz zabavne i sportske programe na brdu Sveti Pavao 26. lipnja dan svetog Petra i Pavla.

Srpanjska događanja počinju 44. Smotrom narodne glazbe i plesa Puljštine na barbanskoj Placi 3. srpnja, a nastavljaju se 17. srpnja 12. Danom sela Orihi, a u sklopu orišanske fešte 10. Old timer's dayom i 10. Mototrkom na prstenac na Križici iznad Orihi. Za 24. srpanj predviđen je susret harmonikaša iz Istre, ali i šire, na 9. Susretu harmonikaša Zasvirimo u Barbanu. Zadnji dan sedmog mjeseca rezerviran je za puntersku feštu Oj, Punterci uz druženje, boćanje i ples, a isto će napraviti i Hrbočani 7. kolovoza na fešti svoga sela.

Centralna općinska manifestacija, koja je davanija izašla iz općinskih i županijskih okvira, 35. Trka na prstenac, ove će se godine održati za vikend od 20. do 22. kolovoza. Manifestacija će se podizanjem zastave na Placi otvoriti u petak, nastaviti će u subotu bogatim sportskim programima te Trkom za viticu, a vrhunac se događanja očekuje u nedjelju na Trci na prstenac. Ljetni dio događanja po tradiciji zaključuje Sutivanac svojom feštom Sutivanjicom 29. kolovoza.

Već 11. rujna na barbanskoj će se placi ponovno okupiti vrijedni proizvođači proizvoda od smokve i suvenira na 5. Fešti smokve i smokvenjaka. U isto vrijeme, odnosno od 10. do 12. rujna, održat će se po drugi put i Barbanski obrtnički sajam. Za studeni je rezervirana tradicionalna vinska fešta u Bičićima, Martinja. Kao i zadnje dvije godine, Martinja će ponovno okupiti brojne poznate vinare iz cijele Istre na krštenju mladog vina, a uz dobru muziku i hranu, posjetitelji će moći degustirati ovogodišnji vinarski trud. Nakon Martinje, organizira se folklorna manifestacija Kantajmo i svirimo za Romana u Barbanu. Riječ je o susretu kantadura na tanko i debelo iz cijele Istre, koji se već tri godine okupljaju u čast pokojnom Romanu Broskvaru, nekadašnjem članu KUD-a Barban i velikom folklornom entuzijastu.

Godina će završiti proslavom svetog Nikole, zaštitnika Barbana i barbanske župe, i to u sklopu proslave Dana općine 6. prosinca, kada će se najzaslužnjima u ovoj godini podijeliti javna priznanja.



Smotra svirke i plesa



Ferma smokve i smokvenjaka



Barbanski obrtnički sajam



MEDARI NA BARBANŠTINI: ALBINO ROJNIĆ iz Grabri, zaljubljenik u pčelarstvo od djetinjstva; bavi se i vinarstvom, maslinarstvom, ovčarstvom, svinjogojsjtvom i povrtlarstvom, a ima i 200 golubova

PČELARSTVO U SRCU

Albino Rojnić iz Grabri još je od djetinjstva zaljubljen u medarstvo i pčele. Kaže da je osnove naučio kao mali od svog oca koji je imao roj pčela te da se sam ovom djelatnošću počeo baviti od 1975. godine. Nije to velika proizvodnja, ali je dobra dodatna djelatnost uz svakodnevni posao u Uljaniku. Međutim, nije mu to jedini hobi. Bavi se brajdama, proizvodnjom domaćeg vina, maslinarstvom, ovčarstvom, svinjogojsjtvom i povrtlarstvom, a za svoj gušću imu i 200 golubova. Samo nabrojiti čime se sve Albino bavi u slobodno vrijeme, govori o tome koliki je težak.

Kada smo ga pitali što mu je od toga najdraže, nije mogao nešto izdvojiti, jer podjednako voli sve. Ipak, pčelarstvo mu je nekako blizu srca najduže. Ima četrdeset i pet košnica, od čega je četrdeset pokretnih, dok su ostale stacionirane u matičnom pčelinjaku u Grabrima. Godišnje proizvede između 800 i 900 kilograma meda od bagrema, lavande, kadulje, drače, vrieske i livadnog meda. Kaže da ima stalne kupce, tako da njegova meda za prodaju na tržnici ili pojedinim sajmovima domaće hrane nema. Najsuklji je med od kadulje, jer je najgušći, najkvalitetniji i najzdraviji. Kilogram ovog vrijednog proizvoda košta šezdeset kuna, dok se cijene ostalih kreću od trideset do četrdeset kuna. U kupnju često dolaze i turisti, budući da ljeti ima na cesti izvješen znak za prodaju domaćeg meda, kojeg ponekad i mora skinuti, priča, jer je nalaže prevelika. Sreća je, ističe, što se nalazi uz samu cestu, a pomoć je svakako i novi katalog općinske Turističke zajednice pod nazivom Medne točke Barbanštine koji se turistima dijeli u turističkom uredu. U njemu su opisani svi barbarski medari te navedene adrese i brojevi telefona na koje se turisti mogu javiti za kupnju.

- Pčelarstvo traži da cilo leto budete u temu. Ne moren sad govorit kolika je zarada od tega, jer se tin ne bavin radi zarade nego ljubavi. Najviše je posla kada je paša, odnosno na proljeće, lito i jesen, dok po zimi pripremamo košnice, okvire i vosak za litnje doba.



Ako leglo nima maticu, triba mu je dodat ili je spojiti s drugom. Najviše je posla kada moramo peljati košnice ovisno o temu kadi cvjeta koja kultura. Bez seljenja nema prinosa, priča nam Rojnić. Pčelinja paša počinje u Hrboki u svibnju, gdje njegove pčele i prezimljuju, i to na kadulji, drači i kostanju. Poslije toga pčele se sele u okolicu Krnice i Peruški, gdje cvjeta lavanda, a na jesen se vraćaju ponovno u Hrboke na vrijesak. Rojnić zna svoje pčele odvesti i do Sutivanca na draču. Med se vrca nakon svake paše.

- Koliko će pojedina košnica dat meda, ovisi o temu kakovo je leto. U prosjeku ona da od 20 do 25 kili meda, a zna se desit da da i kornar kili. Ali isto se tako zna desit i da da samo dvi kile. Najviše meda daje bagrem. Ako je vlažno, meda će biti sigurno. Najgore je ako su veliki daždi, bura i ako je velika teplina, objašnjava ovaj pčelar.

Veli i da današnje pčelarstvo nije isto kao u ono vrijeme kada se njima bavio njegov otac. Danas se puno toga mora znati o bolestima pčela koje znaju njome često biti pogodene. Upravo je prošlo ljeto bilo jedno od takvih, kada su mnogi pčelari ostali bez velikog bro-

ja pčela zbog bolesti poznatoj kao varoza. Riječ je o parazitu koji se nastanjuje na pčeli i koji im crpi snagu dok ne uginu. Protiv varoze, objašnjava, pčele se trebaju liječiti čim prije. Isto je i s drugim bolestima. Srećom, dio troškova lijekova pčelari uspijevaju pokriti novcem koji dobiva njihova udruga Pčelarsko društvo Pula.

Rojnić je kao i većina medara na Barbanštini samouk. Najviše je o ovoj djelatnosti naučio sam, a pomoć zna potražiti kod najstarijeg medara na ovom području, Milka Rocea iz Sutivanca. Njemu se obraćaju i drugi barbanski medari, jer je barba Milko u tom „fahu“ gotovo čitav život i u potpunosti je njime opijen. Iako je i sam samouk, toliko je zaljubljen u svoje „čelice“, da o njima zna svaku tajnu. A rado je podijeli i sa svojim kolegama, koji svaki savjet svog najstarijeg kolege itekako znaju cijeniti.

Tiskan turistički katalog Medne točke Barbanštine

Turistička zajednica Općine Barban u kolovozu je prošle godine tiskala katalog pod nazivom Medne točke Barbanštine na hrvatskom i njemačkom jeziku. Brošurica je tiskana u 500 primjeraka i turistima nudi uvid u proizvodnju meda u ovoj općini. Poimenice je predstavljeno devet medara – Adolf Cinkopan iz Manjadvorci, Albino Rojnić iz Grabri, Arsen Ciceran iz Puntere, Dorino Celija iz Beloči, Milan Kožljan iz Kožljani, Milan Perčić iz Barbana, Milko Roce iz Sutivanca, OPG Mirković iz Grandići i Mladen Štoković iz Orihi. Također je navedena njihova adresa i telefonski broj, a gostima je za lakše snalaženje na karti Općine Barban ucrtano gdje se pojedini medari nalaze. Isto tako u katalogu se nalaze i informacije o tome kakav med pčelari nude, koje svjetske jezike znaju i da li se je potrebno najaviti za dolazak.

ISTARSKI SUVENIRI: STANKO BILETIĆ iz Hrboki, izrađuje drvene suvenire i razne uporabne predmete

ZALJUBLJENIK ISTARSKIH MOTIVA

- Odvajk san volija delati u drvu, ali nikad nis imá vrimena se s tin baviti. To mi je valjda urođeno, a i moj utac je bija stolar. Delo u drvu me opušta, to mi je relaksacija, odmor i hobi po zimi kada ni dela u kampanji. Ali nisan se s tin odvajk bavija, iako san tesar po struci. Suvenire i druge stvari od drva za hižu, kako ča su vješalice i drugo, počeja san delati prija sedan lit, kaže nam Stanko Biletić iz sela Hrboki, koji je sada već na Barbanštini, ali i šire, poznat po izradi drvenih suvenira i uporabnih predmeta od drva.

Počeo se time baviti u vrijeme kada je radio u valturskom OKPD-u kao strukovni učitelj stolarije i građevine. Kaže da ga je za ovakav hobi zainteresirao jedan čovjek koji je izrađivao slike, odnosno reljefe u drvu. Tada je pokušao i sam napraviti slično. Poslije toga je išao na usavršavanje u Popovaču, gdje je naučio još neke vještine obrade drva. Prvo je izradio reljef s motivom dva grozda, a kad je uvidio da mu ovaj posao leži, okrenuo se drugim motivima. A oni su svi iz njegova najbližeg okruženja. Najviše voli izrađivati skulpture i reljefe s prizorima istarskog seleta. Oduševljavaju ga domaće životinje, vozovi, seljaci u kampanji, bukalete, roženice, pa čak i Trka na prstencu kojoj je posvetio jedan svoj reljef.

Njegovi uradci krase obiteljsku kuću i lušijeru koja je pravo izlagačko mjestu uz pršute i kobasicice koji vise nad ognjištem. Ima tu svega, od drvenih vozi, krava, voli, tovara i drugih domaćih životinja, skulptura seljaka u drvu, reljefa, vješalice u obliku roženice, brenti,

kim manifestacija, kao što su bičićanska Martinja i Fešta smokve i smokvenjaka na kojima u posljednje vrijeme Biletić učestalo izlaže, ali i na smotri suvenira u Svetvinčentu, Mrkatu istrijanskega dela. Iako je već poprilično poznat po svojim suvenirima u ovom kraju, kaže da ništa ne prodaje i da zainteresiranih nema, čak ni kod turista koji boreve ljeti u kući za odmor njegova sina Dalibora.

- Nimaju ljudi šoldi za kupovati takove stvari. Kada turišti dojdju ovamo, točno znaju koliko će potrošiti i nikad nimaju šoldi za suvenire. Od izrade ovakovih suveniri čovik ne more zaraditi. Ja to delam samo radi svoga gušta. Domišljaj se kada san bija mlad da su u Puli bili kako suveniri samo rode i čaplje. Ni danas ni bolje. Ni pravih istarskih stvari. Ljudi na tim smotrami me nisu pitali za suvenire, nego kako se delaju kola od voza, jer san he učinjai za svoj stand, priča Stanko.

A posla oko predmeta od drva ima napretak. Strpljivim, isključivo ručnim radom skulpture se izrađuju i po šest mjeseci. Drvo mora biti podatno i suho. Najbolje se obrađuju murva, trešnja, jasen i hrast. Lijepo je raditi i s maslinom, ali do dobrog komada drveta teško je doći. Alat za obradu gotovo se ne može kupiti, kaže, pa ga sam izrađuje prema potrebi. Ditlo, bat i harta žmarilja dovoljni su da iznjeđe neku novu figuru za vetrinu u njegovoj lušijeri, gdje se nalazi velik dio njegovih skulptura. Tokarski stroj u svojoj radionici ne upotrebljava, jer smatra da onda to nije pravi ručni rad.

- Iman jako puno ideja i onega ča se domislil greb zajno delati. I niman mira dok to ne finin. Ovu zimu mi je malo zatišje, nis toliko dela. Na pameti mi je sada kako da učinin ovcu ili kozu. Ma domisliti ču se ja još čega, govori nam Biletić. Voli pogledati što radi i njegova „konkurenčija“, a u svom poslu ističe samo jednog uzora - Josipa Bilića Gašpara iz Režanci.

- Bija san jedanput poli njega u njegovoj radionici i vidiš san stvari koje dela. Jako mi se sviđa njegov način rada i njegovi reljefi. Samo za njega moren reći da mi je uzor i da bih voljia nikše stvari učiniti kako i on, zaključuje ovaj Hrbočanin.



drvenih piruna i pladnjeva, štapova za peći kobasicice, bukalete.... Dio se svih tih predmeta može vidjeti i na barbans-





OBRADA KAMENA: ROMANO BAČAC iz Draguzeti

OPUŠTANJE UZ GROTU

Kada mu je prije osam godina u kuću došao majstor, kako bi odradio dio posla na jednom kamenom zidu na kući, Romano Bačac iz Draguzeti vjerojatno nije ni pomislio da će na njega toliko utjecati. Slastičar po struci, Bačac se nikad prije nije bavio kamenom i njegovom obradom, niti ga je to zanimalo. Ali kada je majstoru priskočio u pomoć, tada je materija odjednom počela sve više zanimati. Osam godina kasnije, Bačac je izučio zanat obrade kamenja i to sam i na osnovu pogrešaka i pokušaja. Danas je već i poznat u krugovima ljudi koji traže kamenu građu za svoju kuću poput kamenih lavandina, klupica, ukrasnih posuda za cvijeće i skulptura.

- Kako ne delan, ovo mi je zanimacija uz drugo delo doma. Počeo san sasvim slučajno i sada me je to u potpunosti obuzelo. Ča god vidin, ja bih učinila. Zanimalo me je kako učinit harmoniku, učinila san je, zanimalo me kako učinit delfina, učinila san ga. I tako san učinila i kamion, bukalete, anke i samega sebe. Za to je zaslужna moja žena. Kada san učinila kažun u korti, pišta san je ča da stavin umisto pinčuka, a ona mi je rekla da isklešen samega sebe. I tako san počeo delati skulpture. Sada ne znan ča bih moga još učinit, ali ču se domislit. To me delo opušta i prava mi je relaksacija. Vuče me ideja, a pokle i samo delo na skulpturi. Lipo je kada vidiš kako se počnu dopirat konture onega ča si zamislja, priča nam Bačac koji je na Barbanštini i šire poznat i kao vrsni harmonikaš i organizator barbarske smotre harmonikaša Zasvirimo u Barbanu.

Kako bi si posao učinio lakšim,

Smotra harmonikaša zakazana za 24. srpnja

Romano Bačac već osam godina organizira i smotru harmonikaša iz cijele Istre, ali i šire, u Barbanu pod nazivom Zasvirimo u Barbanu. Za ovogodišnje deveto izdanje, koje će se održati 24. srpnja, Bačac očekuje isti ili malo veći broj muzičara od lanjskoga. A prošle godine barbansku je placu uveseljavalo osamdeset izvođača, što mladih, što starih. Bačac kaže da je interes svake godine sve veći i da se najčešće pridružuju oni mlađi kojih ima sve više i koji su pravi virtuozi na ovom instrumentu. U organizaciji smotre pomažu Općina Barban i općinska Turistička zajednica.

skulpture izrađuje prema šablonama, poput primjerice suvenira s motivima životinja. Kamen koristi iz cijele Istre, ali i šire. Kaže da je za obradu najmekši onaj iz Vulture, a koristi i onaj iz Funčići, Vinkurana, Brača, Visočana, pa čak i iz nekadašnjih starih kamenoloma u Punteri i Hrbokima.

- Prije je potražnja za kamenim stvarima bila veća. Lavandine i slične stvari za hižu najčešće su mi naručivali oni koji su obnavljali stare hiže i ki su imali malo više soldi. Sada je tega manje zbog krize. Ljudi najviše pitaju da njen se učini lavandin, a moji su posebni jer he delan po miri i ča je svaki jedinstven i poseban. Isto tako puno se išču kameni elementi za ognjišta. Skulpture slabije

gredu, jer ljudi toliko nisu za njih zainteresirani. Načinjava san he par za vlasnika Želizara u Želiskima, ki he ima na zidu u korti, a i na još drugih par misti se moru najt. Većinom san he poklanja dobrim prijateljima, priča ovaj samouki majstor.

Osim kamenih skulptura, oko kojih Bačac ima pune ruke posla i koje krase njegovo dvorište, još je jedan kriozitet koji će u njegovom dvorištu privući pažnju. Riječ je o velikom kažunu koji služi kao konoba i lušijera. Bačac je kažun-konobu počeo graditi 2002. godine, a njegovoj je izgradnji prethodio probni kažun koji služi kao kućica za bernardinca Albu. Konoba promjera šest metara, koju je vlasnik osmislio potpuno sam, prvo je dobila zid od cigle koji je tada s vanjske strane obložio kamenom. Nešto komplikiranije bilo je postavljanje krovišta. Prije redanja škrila, majstor je s unutarnje strane postavio drvene grede i na njih armaturu od brodskog poda pa izolaciju od ljepenke. Tek je tada krov betoniran i na njega postavljen završni sloj. U gradnji je majstor iz Draguzeti koristio sivi kamen iz Rojnići, bijeli iz Glavani i crveni iz Funčići, a dijelom je kamen došao čak s Brača. Unutrašnjost prostora samouki je harmonikaš uređio u stilu istarske konobe s ognjištem, mjestom za sušenje pršuta i sireva. I ognjište je u obliku ove istarske tradicionalne građevine. Kažun je rijetko kada prazan, priča ovaj harmonikaš. Česte su fešte i druženja uz harmoniku s kompanjonima iz okolice. Uz dobru čipnju, Bačcu nije problem doći na još koju ideju. A kada ideja dođe, u radionici mira nema, dok nova skulptura ne ugleda svjetlost dana.



Romano Bačac



Bačac u radu

SKORO DEVEDESETOGODIŠNACI: ANA KOLIĆ iz Želiski, 84 godine

NAS JE BILO 23 U FAMEJI

Osamdesetčetverogodišnja Ana Kolić iz Želiski nije probala puno dobrog života, kao ni većina naših starih na selu koji su svoj život morali graditi iznova nakon drugog svjetskog rata. Bez obzira na neimaština u mladosti i težačke muke, koje je prošla kao i sve obitelji na Barbanštini, ostala je pozitivna i u svojoj dubokoj starosti koju provodi sa svojim sinom Dragom i njegovom obitelji u Želiskima. Zdravlje je još uvijek dobro služi, a svo svoje vrijeme provodi u krugu obitelji i uz televizijski program.

• **Kako možete opisati svoje djetinjstvo?**

- Ne domišljaj se svega ča je bilo u djetinjstvu, jer ča čovik gre stariji to pozabljiva puno stvari. To vrimena dojdu i pojdu. Rođena san u fameji Marčeta u Borinići. U Borinići je onda bilo čuda ljudi i čuda blaga, a ne kako i danas. Na starini su uz moga oca bila još dva brata. Tri su fameje živile u jenoj hiži. Nas je bilo šest dice u fameji, poli jenega barbe he je bilo pet, a poli drugega četiri. Nikad je u cijeloj toj fameji bilo više dice nego ča je sada ljudi u Borinići. Na početku smo svi skupa stali, i bilo nas je 23 u fameji. Pokle su se podilili i svaki je poša u svoju hižu. Onda nidan ni dela na delu, sve se je delalo samo u kampanji i od tega su fameje živile. Kopalo se, oralo se, grabljalo. Ni bilo lako. Nikad se ni živilo kako i danas. U fameji san bila najstarija dite. Imala san još pet brati, ke san morala tenditi. Najmlađi je od mene bija mlađi 18 lit. Morala san delat sve ča je rabilo. Ovce san čuvala kada san bila mala. Ženske su čuvale ovce i krave, pomogle su u kampanji i doma. Bilo je to trudno i teško delo. Materi san morala pomoći doma oko dice. Doma san kuhalala, prala, čistila, tendila dicu, koliko san to mogla. I za školu san he prontivila i pomogla san njin sve. Danas su mi još tri brata živa, a dva su umrla.

• **Jeste li pohađali školu i gdje?**

- U školu san hodila u Kuiće na noge s kompanijom, a najprije u Hreljiće nikko vrime, dok je tamo bila škola. Finila san četiri razreda talijanske škole. Ni bilo lako naučit kušeljat talijanski, ali si mora. Kapili smo ništo, ništo nismo. Svejeno smo se navadili kušeljat. Danas malo slabije govorim po talijanski, ali sve kapin ča govore.



• **Dio mladosti prošao vam je u ratnim vremenima. Čega se sjećate iz tog razdoblja?**

- Onda san bila još dica i nisan sve kapila. Fala Bogu ni mi se desilo niš grdega. Domišljaj se da je jedanput doša jedan vojnik u hižu, da san bila sama i da san držala jenega brata u naručju. Prestrašila san se i počela plakati, ali niš mi ni učinila grdega. Jedanput su mene i moju preteljicu vojnici, mi se para da su bili Nijemci, vidili u kampanji i su stili da njin pokažemo put za Savičentu. Izgleda da su se bili zgubili. I ča smo mogle? Niš nan se ni desilo, smo he popeljale do puta, ali nas je bilo jako strah. Imale smo strah da bi nan ča učinili da he nismo popeljale. Grda su to vrimena bila. Kada se sada domislin, vidin da smo imale sriće da nan se niš ni desilo. Mogli su nas ubiti.

• **Kada ste se udali i kako ste upoznali svog supruga?**

- Uženila san se 1947. lita pokle vojske. Imala san 21 lito. Pokojni muž se je zva Mirko Kolić. Nismo se uženili prije, jer je bilo vrime od vojske i onda se čekalo da fini rat. Puno mladići se ženilo nakon rata. Znala san ga, a i vidili smo se po plesu ki su bili po tih seli. Hodila san na ples tu u Želiske poli jenega čovika ki se je zva Bože. On je vajk organizira te plese na ke su hodili i stariji i mlaji. Niki bi svirila na usnu armoniku, aš ni bilo velike armonike ni druge muzike, a mi bimo svejeno plesali i se razveselili. Lipo je bilo to vrime i zuz to ča je bilo teško

i ča je bila siromaština, jer smo bili mlađi. Lakše je onda bilo sve to potrpiti.

• **Jeste li se ikad zaposlili?**

- Ne, nikad nis delala na delu. Vajk san bila doma i tendila fameju. Iman dvoje dice, sina Dragu i šećer Mariju. A naša se fameja škrbila i za najmlajega brata od moga muža ki je poša na studije u Zagreb (napomena urednika: pok. Josip Kolić - predsjednik Skupštine Općine Pula u periodu 1974.-1982., zaslužan za asfaltiranje ceste Vodnjan-Barban). Mi smo mu slali šolde gori, dokle je studira i pomogli mu da se školuje. Kada san došla stat u Želiske, najstariji brat od moga muža poša je stat u Rakalj. Ni moj muž ni dela, nego se je bavija z kampanjon. U to vrime žene su sve bile doma, a muški su delali u kavi. I moj je muž niko vrime dela tamo, pak je puštija i hitija se je delat brajde. Ja san mu u brajdah pomogla sve ča je rabilo. Imali smo jako puno brajad i vina u to vrime i ztin smo zarađivali. Znali smo učiniti i po 80 tolitr vina, a imali smo posađeno 5-6 miljari trsi. Delali smo i drugo. Ni u kampanji onda ni bilo lako delat, aš pokle rata nisi ima ni vrgnja doma, a zemlja je bila sva zapuštena. Znan da je u selu bija jedan drveni vrganj ki smo posuživali jedan od drugega, dok nismo načinili svojega.

• **Možete li usporediti nekadašnja vremena neimaštine i današnje vrijeme?**

- Tezglja si oni put kako si moga i umija. Proda biš ništo vina i onega ča si ima doma, da biš ča kupija od robe ili onega ča nisi ima doma. Samo ča onda ne samo da nisi ima šoldi, nego nisi ima ča ni kupit. Danas se rasshitivamo z robom, a nikad san od svoje kotule morala sinu delat brageše. U selu bimo pomogli jedan drugemu koliko god smo mogli. Kolika su se samo dica krstila u jenoj robi. Nisi ima šoldi za je kupit. Pokle rata su si svi pomalo počeli delat hiže i štale i sve ča rabi, aš ni više bilo mista za tolike fameje. Svi su se hitili u zidariju. Sve se je delalo na ruke, a po vodu se je hodilo na lokvu, pak se je delala melta. Sekrva bi ti držala doma dicu, a ti biš mora pojti delat na njivu. Samo bi ti dicu dopeljali u kampanju, kada njin je bilo vrime za ist i onda si joped mora poj delat. Još je bilo tega, ali z vrimenom čuda stvari zabiš. Forši je i bolje da zabiš kako se je nikad živilo. Danas smo svi proti ten vrimenu prava gospoda.



SEOSKI TURIZAM: RENATA i ALDO PLIŠKO iz Manjadvorci, veterani seoskog turizma, vlasnici kažuna za iznajmljivanje

KAŽUN KAO KUĆA ZA ODMOR

Renata i Aldo Pliško iz Manjadvorci jedni su od veterana seoskog turizma na Barbanštini. Svoju kuću za odmor za šest osoba iznajmljuju turistima već 24 godine, a kapacitete su proširili prije dvije godine i to jednim od najzanimljivijih objekata u okolini - istarskim kažunom za iznajmljivanje.

- Iznajmljivanjem kuće za odmor počeli smo sasvim slučajno. Kako smo živjeli u Puli, a imali praznu kuću u Manjadvorcima, palo nam je na pamet da je korisno iskoristimo i tako smo se odlučili za iznajmljivanje. Zadovolji smo ovim poslom i sada za njega, otkad smo u penziji, imamo puno više vremena. Osim toga, stalno za naše goste obogaćujemo ponudu i imamo neke nove ideje. Jedna od njih bila je i kupnja zemljišta preko puta naše kuće 1999. godine, a koje je bilo u potpunosti neuređeno. Očistili smo ga, jer smo željeli da naši gosti uživaju u prirodi, miru i tišini. A onda nam je na pamet pala gradnja kažuna. To je naša tipična istarska gradnja i željeli smo taj prostor njime opremiti, priča nam Renata.

Gradnja je počela 2006. godine. Obitelj Pliško odmah je odlučila kažun namijeniti iznajmljivanju, tako da su od početka u objekt promjera osam metara ugradili potrebne instalacije. Objekt je izgrađen od klesanog kamena, a iznutra je ožbukan i uređen kao stambeni prostor. Ima malu kuhinju, dnevni boravak, kupaonicu i spavaču sobu za dvije osobe, a u sredini kažuna se nalazi ognjište koje stvara dodatni ugođaj.

- Objekt smo dovršili 2007. godine i onda smo ga dali u iznajmljivanje. Svi su bili oduševljeni njime, jer je ipak nešto posebno i gosti nam se opet vraćaju. Upravo su nam se najavili Nijemci, koji su prvi tu boravili, da će ponovno doći. Sviđa im se, jer se nalaze usred prirode, jer imaju svoj mir i jer borave u autentičnom objektu. Kažu

da su došli u raj, kada se ovdje odmaraju. Većina gostiju, koja ovdje dolazi, zna što je kažun, pa im ne moramo dodatno objašnjavati, objašnjava Aldo.

Renata dodaje da su jako bili zadovoljni izgrađenim kažunom za iznajmljivanje, pa su se odlučili izgraditi

cija i znatiželjnici kojima rado pokažemo kako naša dva kažuna izgledaju i funkcioniраju, objašnjava gazdarica.

Inače, obitelj Pliško svoje kapacitete puni putem turističke agencije Novasol, a najčešći su im gosti iz Njemačke, Austrije, Nizozemske, Švicarske i Belgije. Velik se broj njih rado vraća, tako da su s nekim postali i kućni prijatelji, poput primjerice s Janom i Riom Van Buren koji žive u jednom mjestu blizu Amsterdama.

Oni su se ovdje već itekako udomaćili, jer dolaze dva puta na godinu, a i mi odlazimo do njih u Nizozemsku. Postali smo pravi kućni prijatelji. Ria često zna reći, kada dođe ovdje, da joj je to drugi dom. U tome mi iznajmljivači nalazimo zadovoljstvo, jer je lijepo znati da se gosti, koji kod tebe dolaze, ovdje dobro osjećaju. A mi uistinu napravimo sve da tako i bude. Uz smještaj, ponudimo im i povrće iz vrta, mogu otići do vinoteke u kažunu, ponudimo im kroštule i fritule, napolnimo im frižider, a znamo se i podružiti na našoj terasi uz večeru. To oni itekako cijene, budući da većina dolazi iz velikih gradova, gdje je sve ubrzano i gdje čovjek za odmor, opuštanje i druženje nema previše vremena, objašnjava Renata.

Ideja za obogaćivanje ponude u njihovom objektu, koji radi od Uskrsa pa sve do listopada, ima na pretek. Renata bi željela za svoje goste izgraditi i bazen. A i drugih ideja o uređenju prostora oko kažuna ne nedostaje. Kako su dosad sve realizirali što su si zamislili, vjerujemo da će tako biti i u budućnosti.



još jedan i to podno ovog prvog.

- Budući da mi se muž bavi proizvodnjom vina, palo nam je na pamet da u obliku kažuna uredimo jedan vinski podrum. Na parceli postoji jedno udubljenje, gdje se taj kažun smjestio. Unutrašnjost je uređena tako da smo sačuvali stijene u podlozi, a objekt je zanimljiv, jer je u njemu temperatura idealna za čuvanje vina. Vinski kažun je stalno otvoren za naše goste koji imaju priliku tamo se družiti i degustirati vino. Isto tako, često nas posjećuju grupe iz agen-

OBNOVA POVIJESNE JEZGRE BARBANA

Obnovljena Palača uz Vela vrata

O PALAČI

Palača je smještena unutar perimetra nekadašnjih obrambenih zidina Barbana, na čiji se sačuvani segment te Vela vrata oslanja jugo-zapadnim uglom. Prednje pročelje je orijentirano na glavnu uzdužnu i prvu od tri poprečne ulice povijesne jezgre. Palača je izdužena dvo-katnica u nizu, dominante visine i strogog oblikovanja. Pročelja su rastvorena otvorima jednostavnih kamenih okvira, raspoređenim u četiri osi. Neposredno pod plitko profiliranim upuštenim vijencem je tipičan niz malih potkrovnih prozora.

Najveću vrijednost i oblikovni kontrapunkt palači predstavlja ulaz u kurtu, smještenu sa stražnje strane, izvan perimetra nekadašnjih zidina. U ogradnom zidu korte izведен je kameni barokni portal. Stubovi dovratnika položeni su na robusne kamene blokove, a kapiteli su među barokno profilirani. Nad volutnim zaglavnjim kamenom polukružnog nadvoja je niz konzolica koje nose kamene škrilje. Položaj baroknog portala tik pred Velim vratima i neposredno uz crkvu Sv. Antuna pustinjaka čini važnu vizuru pri ulasku u povijesnu jezgru Barbana.

O OBNOVI PALAČE

Krajem 2007. god. započelo je uređenje buduće poslovno-stambene zgrade do Velih vrata u Barbanu, kada je poduzeće De Conte iz Labina, kao vlasnik, investitor i izvođač radova, najavilo namjeru ulaganja veličine 4 milijuna kuna. Građevina, koja je zaštićena kao kulturno dobro, obnavljala se pod kontinuiranim nadzorom konzervatora i arheologa.

Krajem 2009. god. u prizemlju zgrade otvoren je caffe-bar ROY, a potom je završeno i uređenje stanova na katovima, čime je kraju privredna i kompletan obnova palače uz Vela vrata. Građevinsko poduzeće DE CONTE iz Labina, investitor i ulagač obnove, ponudilo je na prodaju 6 stanova u obnovljenom objektu. Stanovi su veličine 23, 29, 43 i 60 m², kvalitetno opremljeni i spremni za useljenje. Cijene se kreću od 1200 do 1300 EUR/m² sa PDV-om uključenim u cijenu, za što se dobivaju vrhunski opremljeni stanovi na samoj barbanskoj Placi. Nakon dugo vremena, Barban je konačno dočekao i svjetlijе trenutke, Placa polako dobiva novo ruho, a kupci stanova, budući stanari barbanske Palače, mogućnost osluškivanja bila starogradske jezgre uspavanog srednjovjekovnog ljepotana Barbana.



30.01.2006. - ruševna zgrada čeka bolje dane



29.01.2008. - započela je obnova



20.03.2010. - šest stanova na prodaju



nove istarske knjižare d.o.o. za trgovinu i usluge Pula



Školske torbe, ruksaci, pernice,
uredski materijal,
informatička oprema,
namještaj ...



Novo
je novo

DIST. CENTAR PULA, Rakovčeva 7

tel.: 052/540-806

fax: 052/541-806

PODRUŽNICA U PULI, Giardini 8

tel.: 052/218-185

fax: 052/216-039

PODRUŽNICA U PULI, Zagrebačka 23

tel./fax: 052/217-560

PODRUŽNICA U PAZINU, 25. rujna 32

tel./fax: 052/624-177

PODRUŽNICA U UMAGU, Trgovačka 4

tel./fax: 052/741-517

ORIGINAL MARINES

PRODAVAONICE DJEČJE ODJEĆE

PRODAVAONICA PULA

Zagrebačka 4, tel./fax: 052 218 631



PRODAVAONICA ROVINJ

Centener 1A, tel./fax: 052 219 023



ZAJEDNIČKI BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

SUTIVANAC
Gorica 9
52341 ŽMINJ

Izrađujemo:

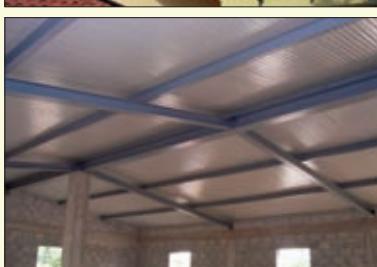
vrata, prozore,
ograde i portune
kovano i obično,
hale, nadstrešnice,
pokrivanje i oblaganje
panelima i limom te
završna limarija.



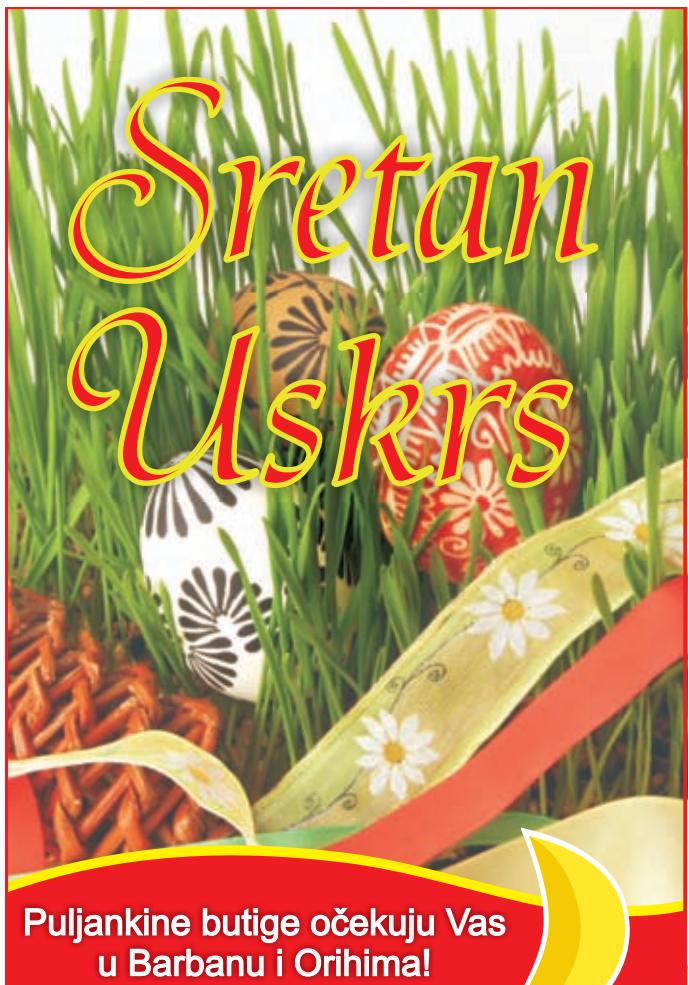
Vlasnici:

Denis Roce
gsm: 098 862 817

Dorijano Roce
gsm: 098 372 579
tel. / fax: 052/567 180
tel.: 052/567 095



Sretan
Uskrs



Puljankine butige očekuju Vas
u Barbanu i Orihima!

SEMMELROCK
STEIN+DESIGN®

Otok Oštarijski 4e
47300 Ogulin
Tel.: 047 / 819 200, Fax: 047 / 819 210
Gsm: 091 281 1897

Mob:
098 492 294
091 533 9731

PARCO d.o.o.
PLOMIN

POPOLOČENJE OKUĆNICA * UREĐENJE OKOLIŠA * BETONSKI OPLOČNICI



Umjetnost oblikovanja.

Saznajte više na: www.semmelrock.hr
www.parco.hr

IZO

STROJEVI, OPREMA
PREHRAMBENA PROIZVODNJA

Balići 18, 52341 ŽMINJ
Tel.: 052 / 300 270

**KRUH, KOLAČI I TORTE
ZA SVE PRIGODE**

**LJEKARNA VALUN
depo BARBAN**

RADNO VRIJEME:
ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15 sati
utorak i četvrtak: od 13:30 do 20 sati
subota: od 8 do 12:30 sati
telefon: (052) 393 470



UDOMITELJSTVO: Udomiteljska obitelj DOBUTOVIĆ u Petehima, udomljuje petero djece, uz svoje dvoje

NOVI DOM U PETEHIMA

Ivan Dobutović sa svojom suprugom već 12 godina udomljuje djecu koja iz raznoraznih razloga ne žive sa svojim obiteljima, a svoj su novi dom našli u Petehima, gdje su se u obnovljenu staru školu doselili prije godinu i pol dana. Jedni su od rijetkih udomiteljskih obitelji, koji uz svoje dvoje djece, dom i obiteljsku atmosferu pružaju još za petero djece iz iste obitelji, u dobi od 14 do 19 godina, iz Slavonije. U obitelji Dobutović mali su Slavonci već deset godina. Prije dolaska u Peteh obitelj se skribila za još troje djece. U međuvremenu jedno je navršilo 21. godinu i otišlo, a dvoje je smješteno u Dom.

• Zašto ste se vi i supruga odlučili postati udomitelji?

- Teško mi je objasniti zašto smo se ja i supruga odlučili na udomiteljstvo. Bilo je to 1995. godine. Tada sam imao 29 godina, a supruga 23. Jednostavno smo željeli to napraviti. Javili smo se u udrugu Oaza iz Rovinja, gdje su nam rekli da pričekamo. U međuvremenu su djecu, za koju smo se tada htjeli skrbiti, dali u drugu udomiteljsku obitelj. Javili su nam se nakon tri godine i rekli da bi sada imali dječu za nas. Preselili smo se u Pulu, inače smo iz okoline Vinkovaca, i tako smo počeli. Na početku nije bilo lako, jer su sva djeca bila mala. Danas je to puno jednostavnije, jer su već velika i samostalna. Kada budu navršili 21. godinu, bit će teško rastati se od njih i ponovo se privikavati na novu djecu. Ali to je poziv koji smo odabrali.

• Zašto ste se odlučili za obnovu stare škole u Petehima i kako ste se snašli u novom domu?

- Prije Petehi živjeli smo deset godina u Puli u jednoj kući koja nije udomovaljala uvjetima za boravak. Počeli smo polako tražiti drugi smještaj za udomiteljski dom. Željeli smo da to bude jedna od starih napuštenih škola, kao

što je ova i da je obnovimo. Gledali smo stare škole u okolini Pule, u Vinkuranu, Jadreškima, Modrušanima, pa čak i u Velim Goljima kraj Labina. Nigdje, međutim, Općine nisu pokazivale zainteresiranost da nam ih dodjele na korištenje, osim u Općini Barban, čiji je načelnik Kontošić stvarno imao sluha. U godinu i pol dana svi smo se privikavali na novi smještaj. Nama starijima najteže se je bilo naviknuti na to da si dalje od centra grada i da ti treba mini-

jem idu u osnovnu školu, odlično su se snašla u osnovnoj školi Barban. Stekla su prijatelje, lijepo im je u novoj školi, čak je naša curica usvojila i dijalekt. I mi odlično surađujemo s djelatnicima osnovne škole, koji su jako ljubazni i uvijek od pomoći. I prije su djelatnici osnovne škole Šijana bili odlični, međutim ovdje je škola manja, pa djelatnici za vas i za djecu nekako imaju više vremena.

• Koliko ima u Istri obitelji kao što ste vi?

- U Istri nema puno udomiteljskih nesrodničkih obitelji kao što je naša, što podrazumijeva skrb o dječi koja nisu vaša. U udomiteljskom domu, koji trenutno pokušavamo registrirati, dozvoljeno je imati desetero djece. Koliko ja znam, uz nas su još samo dvije obitelji, koje imaju kod sebe veći broj djece, i to jedna s petero djece u Rovinju i jedna s troje djece u Puli. Većina udomitelja u Istri su srodnici udomitelji, prvenstvo djeđovi i bake djece onih roditelja koji se o svojoj dječi ne mogu skrbiti ili koji su umrli. Udomiteljstvo je nekako više popularnije u sjeverozapadnoj Hrvatskoj, u okolini Križevaca, Koprivnice i Varaždina. U Istri toga nema puno, a tomu ne znam razlog. Ljudi su ovdje okrenuti nekim drugim djelatnostima.

• Kontaktiraju li vas djeca koja su od vas otišla?

- Dosad je od nas otišlo samo dvoje djece.

Jedna Romkinja, koja je bila kod nas samo godinu dana i koja nam se nakon toga ne javlja, i jedna djevojka koja je otišla prije godinu i pol dana, jer je navršila 21. godinu života i koja sada živi s majkom. Nju vidimo i čujemo povremeno. Svakog nas vikenda posjećuje dvoje djece koje su nam uzeli i dali u Dom, na što smo se žalili. Nadamo se da će uskoro nadležne službe izdati rješenja kojima će nam ih vratiti. Riječ je o bratu i sestri, također iz Slavonije.



malno pola sata do Pule. Međutim, kako smo zadovoljni smještajem, mještani su nas dobro prihvatali i kada je prilika za druženje, poput primjerice smotre vina, koja se lani održala u mjesnom domu odmah do škole, mi se rado pridružimo. Mlađima je isto tako bio problem ranije se ustajati i ići na autobus, pa u Pulu u školu. Međutim, nisu mijenjali školu, pa im to nije bio veliki šok. Kažu da im najviše nedostaje društvo koje su imali u gradu, ali i tu se navikavaju na nove prijatelje. Dvoje djece, koja još uvi-

EVA BAČAC HUSAK, predsjednica Humanitarne udruge OAZA iz Rovinja o udomiteljstvu i obnovi stare škole u Petehima

Velika zahvala Općini Barban

Kako ste se odlučili urediti bivšu školu u Petehima za smještaj udomiteljske obitelji?

- Budući je jednoj našoj većoj udomiteljskoj obitelji isticao ugovor o korištenju zgrade u kojoj su živjeli, bez mogućnosti da se produži, tražili smo općine po Istri koje bi bile voljne dati nam svoju staru školu za tu svrhu. Od 50 poslanih zamolbi, samo je Općina Barban pozitivno riješila našu molbu.

Koliko je trajala obnova zgrade, koliko se u nju uložilo i tko vam je sve pomogao da se ona zgotovi?

- Ugovor o korištenju zgrade sklopljen je u siječnju 2006. godine, a udomiteljska obitelj je uselila u zgradu krajem kolovoza 2008. U renoviranju zgrade pomogle su nizozemske fondacije CNFCEE i Valdežanska crkva Italije sa po 30.000 eura, talijanska fondacija Pepino Vismara s

50.000 eura, Europska komisija preko projekta CARDS 2004 s 20.000 eura, Edwin Grohs Njemačka s 18.570,00 kuna te razne hrvatske firme s donacijom materijala i novca. Ukupno je bez doniranog materijala u obnovu škole utrošeno 1,2 milijuna kuna.

Koliko će nova obitelj živjeti u Petehima?

- Ugovor imamo na 20 godina, a obitelj će djelovati sve dok za to bude dece i potrebe.

Jeste li imali sličnih primjera obnove zgrada u suradnji s općinama i gradovima za smještaj udomiteljskih obitelji?

- Nismo i stoga smo vrlo zahvalni Općini Barban za razumjevanje koje je iskazala.

Koliko se udomiteljstvo prakticira u Istri?

- U Istri uglavnom djeluju srodnici udomitelji, dok se tek od osnivanja humanitarnih udruga Oaza i Nadomak sunca ozbiljnije počelo raditi na poticanju nesrodničkog udomiteljstva na ovom području. Posljednje tri godine obje udruge u suradnji s Udrugom udomitelja Istarske županije vrlo su aktivno radile na poticanju i promociji udomiteljstva u Istri, te se odnedavna vide i rezultati. Sada postoji veći broj udomiteljskih obitelji koje trenutno čekaju smještaj djece.

Koliko za takve obitelji postoji sluha u društvu i kolika im je pomoć potrebna?

- Sve više ima sluha za njih, a i potrebno im je prihvaćanje okoline i podrška stručnih djelatnika.

TEAM BUILDING I ADRENALINSKI TURIZAM NA BARBANŠTINI: MLADEN DRAGUZET, predstavnik Istra Adventure koja organizira jeep i quad avanture na području cijele Istre

BARBAN IMA POTENCIJAL ZA ADVENTURE TURIZAM

U suradnji s Općinom Barban, krajem veljače je Istra Adventure, koju vode Mladen Draguzet, Dorijano Žudih i Alen Hrelja, a koja objedinjuje rad nekoliko obrta, dovela šezdeset predstavnika turističkih agencija iz cijele Hrvatske. Svrha je bila upoznati agencije s mogućnostima aktivnog boravka u ovom kraju. Naime, Istra Adventure se već nekoliko godina bavi organizacijom izleta na četverociklima, odnosno quadowima, te terenskim vozilima po prirodi. Riječ je o pravom adrenalinskom i pomoćno pustolovnom načinu provođenja godišnjeg odmora, a dio cijele priče mogli su na ovom stručnom putovanju iskusiti i oni koji takve aranžmane prodaju turistima. O ovom posjetu, ali i općenito o razvoju adrenalinskog turizma i radu Istra Adventure porazgovarali smo s Mladenom Draguzetom.

• Koje su vam aktivnosti i čime se bavite u agenciji Istra Adventure?

- Istra Adventure se prvenstveno bavi organizacijom jeep i quad avantura na području cijele Istre. Imamo vlastita terenska vozila koja dajemo u najam gostima, tako da sami upravljaju vozilima, međutim uvijek pod našom kontrolom i s našim vodičima, te pratećim osobljem s vozilima za asistenciju. Naime, na taj način gosti ne mogu samostalno lutati vozilima po šumama i uništavati privatne posjede, već voze isključivo u pratinji naših vodiča i to samo po javnim i ucrtanim putevima. Time smo u potpunosti izbjegli probleme koji bi inače nastajali kada bi gosti samostalno iznajmljivali vozila i odlazili sa njima u prirodu.

• Otkad se time bavite?

- Ovom djelatnošću aktivno smo se počeli baviti 2006. godine, kada smo nabavili prva dva quad vozila. Do tada u Istri quadova nije ni bilo, budući da su se tek te godine mogli prvi puta homologirati i registrirati za cestovnu upotrebu. Pravi počeci i ljubav prema off-roadu započela je u djetinjstvu, kada sam imao cross biciklu i sa susjedima

odlazio na vožnje u šumu. Nakon toga se sve znatnije aktiviralo 1998. god. kada sam od samih početaka barbanskog off-roada bio tajnik kluba „Off road 4x4 Barban“. Budući da je klub prestao s aktivnim djelovanjem i organizacijom utrka, a moja ljubav prema tom sportu nije nestala, 2006. god. smo se ja i kolege Dorijano Žudih te Alen Hrelja upustili u novi pothvat i izazov, tako što smo nabavili quadowe i započeli organizaciju ovog vida turizma. Na području cijele Istre dogovorili smo suradnju s partnerima koji u svojoj ponudi imaju aktivnost koje mi nemamo, kao npr. karting, jahanje, paintball, vožnje brodom, vožnje gliserom, jet sky.... To se pokazalo kao vrlo dobar potez, jer ljudi vole raznovrsnost. Osim toga, goste vozimo uvijek u kvalitetne agroturizme, jer svatko od nas nakon takvih aktivnosti voli i dobro pojesti i popiti. Do sada smo radili puno programa za jake i velike firme poput Vip-neta, Coca-cola, Eurolinea, Tondacha, Erste leasinga, Iskona, Logitech, Tiskare Zagreb,



Generali bank Austrija, Donau osiguranje Austrija... Osim toga u sezoni imamo i svoj poligon na motodromu u Poreču, gdje nam svakodnevno dolazi masa stranih gostiju koji pokazuju vrlo veliki interes za ovaj vid turizma.

• Je li to isplativ posao?

- Svaki je posao isplativ i unošan, ako se radi kvalitetno i profesionalno. Međutim, niti u jednom poslu ne možete očekivati velike zarade u početku. Prema nekim analizama, za svaki novi biznis mora proći otrplike pet godina da bi se počelo zarađivati, jer u početku treba puno uložiti u posao. Mi smo tijekom ovih godina postali najjači u takvoj ponudi u Hrvatskoj, jer trenutno imamo 25 quadova i sedam jeepova. Kada se ukaže potreba i kada nam se najave velike grupe, u podnjem uzimamo i druga vozila. Off road je skup sport i iziskuje stalno ulaganje i obnavljanje voznog parka, obzirom da vozila rade u otežanim uvjetima. Vrlo je bitno imati i dobru logistiku. Zato su nam jako bitni naši kompanjoni - Alen Hrelja koji je po struci automehaničar i Milan Mirković koji je kod nas stalno zaposlen od početka bavljenja tom djelatnošću. Oni uvijek imaju pune ruke posla, kako bi sva vozila održali u savršenom stanju i kako ne bi bilo problema s njima na terenu.

• Krajem veljače organizirali ste dolazak turističkih agencija iz čitave Hrvatske u Barban. Koliko će vam to pomoći u budućnosti i koliko su agencije zainteresirane za ovakve aranžmane?

- Krajem veljače organizirali smo dva vikenda uzastopno promociju naših programa na području Barbanštine. Javilo nam se 60 predstavnika turističkih agencija iz cijele države. Za sve prijavljene organizirali smo besplatno cjelodnevne programe i noćenja, kako bi se sami uvjerili u kvalitetu izvođenja naših programa i ponudu koju im možemo dati na području Barbanštine. Program je bio takav da smo se ujutro okupili na off-road poligonu Bundanovac u Draguzetima, nakon čega smo predstavnike agencija podijelili po vozilima i krenuli šumskim putevima prema Ranču Barba Tone u Manjadvorcima. Na pola puta dočekali su nas konji koji su paralelno s nama jahali do ranča. Na ranču je jedna grupa otišla na jahanje, druga na vožnju quadovima. Potom smo se našli kod obitelji Pliško i njihovog kažuna za iznajmljivanje. Nakon zakuske na ranču, slijedio je nastavak avanture do Bratulići, gdje smo pogledali agropansion „Partner“ te potom nastavili vožnju do Puntere. Spustili smo se u Rašu i nakon vožnje uz rijeku popeli se do Sutivanca, a zatim opet šumskim putovima do



agroturizma Ferlin u Gržinima. Nakon toga, nastavili smo do spilje „Feštinsko kraljestvo“ gdje se išlo u razgledavanje. Vožnja se potom nastavila do Orihi, gdje smo posjetili Vilu Barbara, kuću za iznajmljivanje u istarskom stilu. Večeru smo imali u agroturizmu „Da Stefania“ u Draguzetima. Općinski načelnik Denis Kontošić i predsjednica Turističke zajednice Danijela Kolić predstavili su turističku ponudu Barbanštine, dok smo mi predstavili našu ponudu. Predstavnici agencija bili su više nego oduševljeni ovim programom, jer nisu bili svjesni da se tako nešto zanimljivo i adrenalinski može pružiti gostima na ovom području. Njihov zaključak je bio da nigdje u državi na takoj malom području nema toliko

aktivnosti i zanimljivosti kao kod nas u Barbanu, pa im je to bilo veliko ugodno iznenađenje.

• **Kakva vam je najava za ovu sezonu?**

- Nakon ovih promocija od tih agencija stiže nevjerojatno puno upita za raznorazne grupe, tako da se nadamo da bi ova godina, iako je „kriza“, mogla biti jako dobra. I sami su rekli da gosti sve više i više traže neke nove i neobične stvari, posebno ovakve aktivnosti koje se provode u prirodi. Ljudi bježe iz građova i žele povratak prirodi, kako bi se opustili i zaboravili na gužvu i stresove.

• **Kakve su sve mogućnosti adventure turizma u Istri i na Barbanštini?**

Koliki je interes za takav vid odmora? Perspektiva za Istru i Barban u budućnosti?

- Na temelju razgovora sa svim partnerima, koji nam šalju goste, i dosadašnjeg iskustva, smatram da Barban ima veliki potencijal za ovakav i sličan vid turizma. Gosti postaju sve zahtjevниji i traže aktivno provođenje odmora. Nije više dovoljno imati samo apartman koji im se iznajmi. Takav turizam prolazi jedino ako je apartman uz more. Na našem području potrebno je gostu ponuditi raznorazne druge sadržaje. Mi trebamo graditi i nuditi priče koje će biti nove i zanimljive, a naša je upravo takva.

BARBANSKI INDIJANCI U LABINU

Mladi jahači iz Manjadvorci i Hrboki ove su godine u maškare krenuli na konjima. Prerušeni u indijance mamilili su poglede slučajnih prolaznika, koji su se 13. veljače vozili automobilima uz rijeku Rašu. Ukupno su jahali sedam sati i prešli više od 60 kilometara, da bi njih 30 zablistalo na labinjanskoj karnevalskoj povorci.

Članovi Konjičkog kluba Manjadvorci, pripremajući se za novu sezonu daljinskog jahanja, umjesto klasičnog višesatnog treninga, odlučili su se pridružiti zimskoj karnevalskoj svečanosti koju od 1983. svake godine organizira grupa „Labinjonska kompanija - domaća folšarija“. Put do Labina trajao je više od tri sata, a toliko i za povratak u Manjadvorce.

Labinjanske maškare smjes-



tile su ih na kraj povorce da publika što duže uživa gledajući konje kako šeću gradom. Karneval su otvorili 16. siječnja primopredajom ključa gradonačelnika Tulia Demetlike. Ludorijama je došao kraj 13. veljače, gdje su na završnoj priredbi, uz indijance KK Manjadvorci, Labinom prošetali Halubjanski zvončari, Pehlinarska gospoda, veseli Oldtimeri iz Rijeke te maškare iz Šapjana, Delnica, Zameta, Rupe, Kraljevice, Voloska, Kožljaka, Čepića i Lovrana. Svi zajedno pozdravili su se od Folšega lve, spalivši ga na lomači. Fešta se nastavila dugo u noć, a barbanski indijanci su još za dana napustili karnevalski vrhunac, kako bi svoje konje prije noći vratili u njihove štale.



MLADI I SPORT: STEFANO OSIP iz Draguzeti, 6. razred OŠ u Barbanu, zaljubljenik u konje i jahanje, trenira i plivanje

JAHANJE I KONJI ISPRED PLIVANJA

Mladi Stefano Osip, učenik 6. razreda osnovne škole u Barbanu, krenuo je stopama svog starijeg brata Antonia i sestre Anamarije, koji su vrsni sportaši. I dok se Antonio, inače student četvrte godine elektrotehnike u Rijeci, prije aktivno bavio cestovnim biciklizmom, ali je zbog studentskih obveza sport morao staviti u drugi plan, pa je sada povremeno aktivan u Quad klubu Barban te kao stručna služba prati bicikliste iz biciklističkog kluba Loberika, njegova sestra Anamarija, studentica ekonomije u Puli, još uvijek se aktivno bavi atletikom i odlazi na mnoga natjecanje i postiže odlične rezultate. Najmladi član obitelji Osip pak okrenuo se plivanju i jahanju. U izboru ova dva sporta, kaže Stefano, ipak mu je jahanje na prvom mjestu.

- Već tri godine jašem, a sve je počelo kada sam prvi put otišao na ranč Barba Tone u Manjadvorcima, jer mi je to bila jako velika želja. Tamo sam jako zavolio jahanje, iako ljubav prema konjima gajim još od ranije. Naš susjed je imao konje i ja sam uvijek bio oko njih. Jako volim te životinje i oduvijek sam htio naučiti jahati. Zato bih jednog dana volio imati svoje konje, štale i ranč, kaže Stefano.

Na ranču ne samo da je naučio jahati, nego i kako konja pripremiti za jahanje i kako se pobrinuti za njega.

- Na ranču nije samo jahanje u prvom planu. Tamo također učimo kako se brinuti za konje, kako se s njima ophoditi i kako se brinuti za ranč. U školi jahanja naučiš kako se držati na konju, kako držati ruke i noge, kako konja spremiti za jahanje, kako konja očistiti, kako mu očistiti kopita, kako ga oseljati i slično. Ja jašem konja Nadina. Brz je i poslušan. Ali volio bih jednog dana imati svog konja, priča dalje ovaj mladi jahač.

U Manjadvorce odlazi jednom do dvaput na tjedan na jahanje, a ljeti za vrijeme školskih praznika tjedno jahanje prerasta u svakodnevno, jer tamo borači u konjičkom kampu za mlade koji se organizira već nekoliko godina. Kamp je prilika ne samo naučiti jahati, uživati u prirodi i upoznavati konje, nego i družiti se s vršnjacima iz cijele Hrvatske, ali i šire. Stefano se s mnogima sprijateljio te zimi se s njima dopisuje i komunicira, ne više pismima, kao nekad u dobra stara vremena, nego preko facebooka.



Razmjenjuju fotke, informacije, sjećanja i jedva čekaju kada će se ponovno vidjeti na ranču. A jahaći kamp za mlade pun je raznoraznih sadržaja. Uz svakodnevna jahanja raznim rutama, jahanja u moru na Blazu, posjet obližnjoj špilji na konjima, organiziraju se i radionice na ranču, razni animacijski programi i spavanje u šatorima. Također ne nedostaje zabave u večernjim satima. Za učesnike kampa, koji dolaze ovamo u dobi od osam do dvadeset godina, brinu se voditelji jahanja na ranču.

Uz pomoć takvih kampova, ali i redovitih treninga, Stefano se već počeo natjecati u daljinskom jahanju, odnosno endurance u svojoj kategoriji. Počeo je nastupati još pretprošle godine, a u međuvremenu je osvojio tri priznanja. Prvo priznanje, koje je dobio, bilo je treće mjesto na Istra-cupu 2008. godine u Hrbokima. Poslije toga u Livadama je osvojio prvo mjesto, a prvi je bio i na natjecanju u Puli. Namjerava napraviti licencu kako bi se ove godine natjecao u Croatia Cupu, odnosno na državnoj razini. Za to je potrebno dosta treninga i vježbi kako bi se položio potrebnii ispit. A u svemu mu najviše pomaže njegov trener i mentor Toni Uravić.

Uz jahanje, Stefano se bavi i plivanjem i to već pet i pol godina. Trenira svaki tjedan po tri puta, dok mu je vikend rezerviran za jahanje. Iako voli taj sport i rado se natječe, kaže da će se u budućnosti ipak okrenuti jahanju.

Nogometni klub Omladinac 1952 Barban već duži niz godina organizira Školu nogometna za najmlađe nogometne nade Barbana. Tri puta tjedno najmlađi se okupe na barbanskom nogometnom igralištu Mrzlica na treningu prije subotnjih utakmica i da se ispušu nakon dana u školi i pisanja domaćih zadataća. Trenira ih mladi Marko Kleva koji je zadužen za Školu nogometu koju pohađa 13 dječaka u dobi od 8 do 11 godina. Marko trenira i pionirski pogon koji pohađa petnaestero dječaka u dobi od 11 do 15 godina.

- Na trening dolaze dečki iz cijele općine i stvarno se svi trude biti na svakom treningu. Zimi imamo po dva treninga tjedno, a u proljeće to bude i do tri treninga na tjedan te utakmice subotom. Svi su jako zainteresirani, vrijedni i motivirani. Lijepo mi je raditi s njima, jer poslušaju i imaju volje naučiti i raditi. Svi su također jako dobri učenici u školi, kaže Kleva, koji je trener najmlađem barbanskom nogometnom uzrastu već tri godine.

- Nije jednostavno trenirati najmlađi urast, ali je to posebno zadovoljstvo. Najbitnije je znati što osjećaju i kako razmišljaju, kada se s kime posvadaju od svojih prijatelja i slično. Onda je potrebno reagirati na pravi način. Jako je bitno ispunjavati

MLADI I NOGOMET: MARKO KLEVA, trener najmlađih uzrasta u Školi nogometa i pionirskom pogonu NK Omladinac 1952 Barban

NOGOMETAŠI - ODLIKAŠI



Mihael Radola

trener.

Nije htio izdvojiti niti jednog od malih nogometara kao najboljeg, jer su po njemu svi izvrsni, iako je poohvalio mladog desetogodišnjeg golmana Mihaela Tomišića. Kao jednog od najmlađih nogometnih talenata izdvojio je devetogodišnjeg Matea Pauletića. Neki su borbeniji, neki šarmantniji, neki spretniji, ali svi imaju kvalitetu. Kaže da su im rezultati na jesen bili bolji nego prošle godine. Međutim, smatra da stanje na ljestvici za tako mladi uzrast nije toliko bitno. Doduše, ističe, svaka ih pobjeda dodatno motivira da budu bolji.

Mihael Radola (9 godina, Hrboki) – Dva lita san tu u Školi nogometa, a počea san trenirati radi kumpanije. Igran špicu i to mi je najbolja pozicija. Ne bih se mijenja za obranu, jer mi se to ne sviđa. Posebno san bija sretan kada san nedavno na jenoj utakmici da dva gola. Dosad san igra utakmice u Barbanu, na turniru u Matuljima i po Puli. Na utakmice me dojdu gledati tata i mama ki su moji najveći navijači. U školi san odličan i sve rivan napraviti kako bih riva na trening. Osim nogometa, jako volim i jahati, tako da pokle škole učin, pa grem na treninge, a priko vikenda na jahanje.

Mihael Tomišić (10 godina, Matelići) – Kad san navršja osan lit, doša san u Školu nogometa. Stija san igrači nogomet, jer ga igra i moj tata. On je u klubu u Manjadvorci. Prvo san igra u obrani, a onda nan je falija golman, pak smo se svi niko vrime mijenjali na toj poziciji. Ja san na ten mistu bija dobar, tako da san usta golman. Volim nogomet zbog kumpanije i utakmica. Trening mi ne uzima puno vrimena i dobro si to uskladjujen sa školom. U razredu san odlikaš, škola mi fini u podne i po i onda



Mihael Tomišić



Mateo Marko Pauletić

obećanja koja ste im dali, inače se u vama razočaraju. Ja nisam jedan od trenera koji s njima trenira strogoću i koji na njih više. Mislim da to kod mlađeg uzrasta nije dobro niti motivirajuće i da se time ne postižu potrebni rezultati. Mislim da je uvijek dobro motivirati ih, naravno držati disciplinu, reći im kada nešto ne odgovara, ali i poohvaliti kada nešto učine dobro. Njima to jako puno znači i onda su još i bolji. Isto tako ja s njima imam i prijateljski odnos izvan treninga i znam s njima otići i u kafić ili im davati instrukcije iz matematike. Tako stvaramo međusobno povjerenje, priča



Marko Kleva - trener

iman vrimena i za učiti i za trening. Moji najveći navijači su tata i mama koji ne propuštaju moje utakmice.

Mateo Marko Pauletić (8 godina, Škitača) – Počea san hoditi u Školu nogometa još prije lito dan. Ispočetka nisan stija, ali su me tata i mama na to nagovorili i jako mi je dragoo jer volim igrati nogomet. Isto tako, za Barban u pionirima igra i moj stariji brat. Igran obranu i to mi je jako zanimljivo. Lipo mi je tu, jer imam puno kumpanije. I trener mi je jako dobar. Tata i mama dolaze na utakmice. Tata pogotovo ne propušta nanke jenu.





MLADI I SPORT: Judo klub PULAFIT, osnovao uspješnu sekciju u Barbanu, koja trenutno ima 25 članova

JUDO OSVOJIO BARBAN

Već godinu dana u Barbanu djeli se sekcija judo kluba Pulafit iz Pule, koja se iz dana u dan omasovljuje. Trenutno broji 25 članova u dobi od 4 do 15 godina, od čega desetak čine djevojčice. Sekcija je najprije počela s djelovanjem u novoj osnovnoj školi u Barbanu, gdje je koristila prostore školske dvorane, ali je potom od Općine Barban zatražila nove prostore, kako bi se moglo trenirati tijekom cijelog dana. Općina Barban izala im je u susret i dodijelila prostor u donjoj osnovnoj školi koji će, ako se interes mlađih iz Barbanštine za ovaj sport nastavi istim tempom, uskoro biti mali. Trener sekcije i predsjednik kluba Anto Prgomet za mlade Barbance i Barbanke, koji judo treniraju tek od nedavno, ima samo riječi pohvale.

- Ja sam prezadovoljan radom sekcije kluba koja je osnovana na nalog oca Filipa Pavlića, koji je na treningu dolazio u Pulu. U Barbanu imamo velik broj članova i to me ugodno iznenađuje. Zasad imamo samo jednu grupu, ali ako se broj djece poveća, morat ćemo napraviti nekoliko grupa. Na početku ih je bilo desetak, a nakon toga broj samo raste. Moram ih svih poхvaliti, jer je s njima uistinu lijepo raditi. Djeca s Barbanštine su jača i otpornija, imaju jako puno interesa, nisu lijena i vole raditi. Trenira se tri puta tjedno i to ponedjeljkom, srijedom i petkom od 19 do 20.30 sati i svi se članovi natječu na prvenstvima i natjecanjima po svojim kategorijama, kaže Prgomet, koji je

inače u ovom sportu trideset godina, nositelj je crnog pojasa 5. dan i olimpijski je sudac.

Priča da sličnu sekciju pulske klub ima i u susjednom Žminju i da također vlada velik interes. Inače u Istri uz ovaj klub, djeluju još dva takva kluba u Puli te po jedan u Rovinju i Labinu. Prgomet priča da judo u Istri ima već pedesetogodišnju tradiciju, ali da ga usprkos tome na početku u Barbanu nisu odmah svi shvatili ozbiljno, te da su mnogi roditelji bili pomalo skeptični prema upisu djece u ovu slobodnu aktivnost.

- Ljudi su svašta vidjeli na televiziji pa su imali određene predrasude. Čim se kaže da je to borilački sport, neki su imali u glavi slike tučnjave, krvi, razbijenih nosova i slično. Međutim, to judo nije, i u to su se svi uvjerili jako brzo. Velik je broj roditelja na početku, kada bi dovezao djecu na trening, ostao i gledao, što mi je jako draga, jer su onda i drugima rekli o kakvom je sportu riječ. Jednom je svoju unuku na trening dovela njezina baka. Pitala je ako može ostati i pogledati kako to izgleda. Nakon treninga mi je rekla da nije mislila da je judo takav sport, priča dalje trener.

Istiće da se ovim sportom kod mlađih, posebno kod dječaka ne razvija tijelo samo fizički, nego i psihički. Smatra da je dječacima potreban određeni ispušni ventil, odnosno da iz sebe izbace višak energije i to mogu napraviti upra-

vo na treningu.

- Bolje da se djeca ispušu ovdje na treningu i da se vrate kući smrrena i zadovoljna, nego da budu na ulici i idu u kafiće i slično. Mislim da je otvaranje sekcije u Barbanu bio pun pogodak. Djeci je očito uz nogomet, koji je ovdje bio jedina aktivnost za slobodno vrijeme za djecu, bio potreban još jedan sport koji je nešto drugačiji. On je iznjedrio neke sportske talente kojima se Barban može ponositi. To su Patrik Mravičić i Ivan Pavlić koji su na nedavnom međunarodnom prvenstvu za kadete osvojili prvo i drugo mjesto. To je najbolji uspjeh koji je Pulafit ostvario, a mislim da se njime može ponositi i cijela Općina Barban, jer se kod dodjele nagrade čulo da su dečki iz Barbana. To je za sve nas dobra reklama, govori Prgomet. Od djevojčica kao dobre judašice izdvaja sestre Tihanu i Luciju Prusić koje također postižu dobre rezultate na međunarodnoj razini.

Sekcija se zasad financira iz članarine članova te od sredstava koje klubu svake godine u sklopu programa potreba u sportu dodjeljuje Grad Pula. Nadaju se da će ubuduće za svoje aktivnosti dobiti finansijsku pomoć i u Općini Barban, koja im je već priskočila u pomoć dodjeljivanjem prostora bez naknade.

- Za upise smo otvoreni kroz cijelu godinu i pozivamo sve da prijave svoju djecu da se bave ovim sportom. Neka dođu najprije pogledati čime se bavimo. Mislim da je za djecu bavljenje ovim sportom, kao i svima drugim, oblik socijalizacije, prihvatanje rada u grupi, stvaranje volje za radom i pomoći pri učenju. Ja svima kažem da neće ići na natjecanje, ako prije toga ne izvrše svoje obveze u školi i ako dobro ne uče, kaže trener kojeg njegovi učenici uistinu obožavaju i svake ga sekunde za treninga nešto pitaju. Takav odnos s njima uspio je stvoriti, jer smatra da trener ne smije biti policajac, već mora djecu razumjeti i biti veliki psiholog.

Najavio je da će se barbanski judaši nastaviti uspješno natjecati i dalje. Dva najuspješnija judaša Patrik Mravičić i Ivan Pavlić bit će proglašeni perspektivnim sportašima u judu od strane Hrvatskog olimpijskog odbora, a u travnju će imati priliku svoje sposobnosti i snagu odmjeriti sa sportašima iz drugih zemalja na međunarodnom kampu juda u Rovinju.



NAJUSPJEŠNIJI BARBANSKI JUDAŠI: PATRIK MRAVIČIĆ (Hrboki) i IVAN PAVLIĆ (Prhati)

PATRIKU ZLATO, IVANU SREBRO

Iako su se ovim sportom počeli baviti tek od nedavno, Patrik Mravičić i Ivan Pavlić već „rasturaju“. Na nedavnom Prvenstvu Hrvatske za kadete i kadetkinje u Dubrovniku, koje se održalo krajem veljače, ova su dva mlada judaša osvojila prva dva mesta među 244 natjecatelja iz 34 hrvatskih klubova. Patrik se u finalu susreo sa svojim prijateljem Ivanom i uspio ga pobijediti. Međutim, Ivanu to nije smetalo, jer mu je draga da su oba iz iste Općine našla se u samom vrhu među najboljim kadetima.

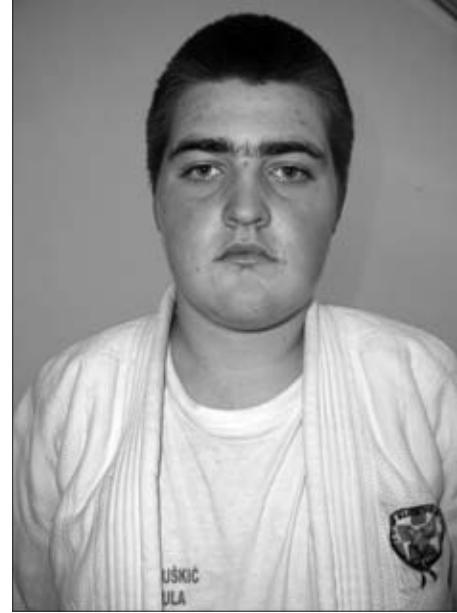
Inače, sezonusu dobrih rezultata otvorili su prošle godine, kada su krajem svibnja na 8. Međunarodnom judo turniru „Salona Open“ u Solinu, između 495 natjecatelja iz 39 klubova iz Češke, Slovačke, Madžarske, Austrije, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Slovenije i Hrvatske, osvojili srebro i broncu u kategoriji mlađih kadeta.

Patrik Mravičić (Hrboki) – Bavim se judom otprilike godinu dana, jer mi je judo zanimljiv sport, volim borilačke vještine i ovdje mi je dobro društvo. Prije toga sam trenirao nogomet u Barbanu, ali se u tom sportu nisam našao kao u ovome. Na početku nas je u klubu bilo malo, ja, Ivan Pavlić i još njih nekoliko, a onda se polako sekcija počela puniti i sada je društvo veliko. Dosada sam bio na desetak natjecanja, a u sjećanju će mi najviše ostati državno natjecanje u Dubrovniku kada sam osvojio zlato. Volim natjecanje, jer onda mogu usporediti kakav sam u odnosu na druge i mogu puno naučiti. Želim se ovim sportom baviti čim duže, ali moram priznati da mi dosta motiva za daljnja natjecanja daje trener bez kojeg ne bi sve bilo isto. Možda se čak i ne bih bavio judom kada mi on ne bi bio trener. On je najviše zaslužan za moj rezultat jer stvarno ulaže u nas puno truda i svog vremena i zbog njega želim postizati još veće uspjehe na natjecanjima. I kad završim osnovnu školu, nastaviti ću dolaziti na treninge u sekciju. Možda i pomognem treneru, ako me on za to predloži, trenirati ove mlađe. Moji su roditelji bili jako zadovoljni što sam odabrao ovaj sport, jer su znali koliko mi znači. Uvijek me prate i moji su veliki navijači. Kada osvojim neku medalju, obavezno su doma fešte i slavlja. Što se tiče škole, izvršavam sve obvezne. Prolazim sa četiri i namjeravam upisati Tehničku školu u Puli.

Ivan Pavlić (Prhati) – Judom sam se počeo baviti još prije četiri godine i prije sam trenirao u Puli. Sport mi je za-



Patrik Mravičić



Ivan Pavlić

nimaljiv i zato sam se njime počeo baviti. Prije sam igrao nogomet u Barbanu, ali mi se to nije sviđalo. Nije mi se sviđalo, jer ne volim raditi nešto u grupi, više volim biti samostalan. Dosad sam puno toga kroz judo naučio, savladao sam mnoge vještine, ali to nije sve. Želim i dalje učiti i usavršavati se i natjecati se. Ove godine na državnom me je natjecanju pobijedio prijatelj Patrik. Nadam se da ću mu se uspjeti

revanširati i da ću sljedeće godine ja biti prvak. Dobra je ta pozitivna konkurenca na natjecanjima, jer te tjera da uvjek iznova budeš bolji. Jako sam zadovoljna našim trenerom i zahvaljujem mu na rezultatima koje sam dosad postigao. Namjeravam i dalje se baviti ovim sportom, pa čak i profesionalno. U školi prolazim sa dobrim uspjehom, a nakon osnovne škole namjeravam upisati strukovnu školu za automehaničara.



Zlato i srebro u judu



052 / 579 234 * 098 334 615 * grafika@pu.t-com.hr

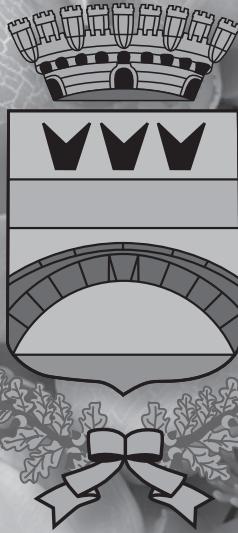
GRAFIKA
REŽANI

Foto: GRAFIKA Režani



FORMULA ZA TISAK, GRAFIČKU PRIPREMU, OBLIKOVANJE, FOTOGRAFIJU ...

Općina Barban



www.barban.hr

Srićan Vazam žele Vam
Općinski načelnik i Općinsko vijeće
Općine BARBAN

Da Stefania



Seljačko domaćinstvo "Da Stefania"
Draguzeti - Barban
Vl. Nadja Osip Mob.: 098 420 501

ARIMPEX d.o.o.

agencija za promet nekretninama

tel. 0959029889 Dean
dean.koroman@miracolina.hr

tel. 0959074188 Sandra



CLIMALUX

Nedešćina, Šumber 176;
Tel. 091 1 567 577, 091 1 865 767



• klimatizacija

• centralno grijanje



• solarno grijanje



• plinske instalacije



KARNER

d.o.o.



DRAGUZETI 7/a, Barban
trgovina Koparska 39, 52100 PULA
tel.: 052/383 910, tel 052/383 912, fax: 052/383 912
gsm 098 428 051, gsm 098 428 061



ROJNIC PRIJEVOZ

OBRT ZA PRIJEVOZ TERETA U UNUTARNJEM I MEĐUNARODNOM
CESTOVNOM PROMETU
Poljaki 23, 52207 BARBAN
Gsm: 098/367 455; Tel.: 052/567 150; Fax: 052/567 041
E-mail: vedran.rojnic@inet.hr



OKIĆ GRADNJA

- GRAĐENJE - PROJEKTIRANJE -

52220 LABIN, Kapelica 203

tel.: 052/878-276

gsm.: 098/738-925

PROJEKTIRAMO OBJEKTE

SVE VRSTE GRADNJE

KROVOPOKRIVAČKI RADOVI

VRŠIMO NADZOR
NAD GRAĐEVINSKIM RADOVIMA

TRGOVINA GRAĐEVINSKIM MATERIJALOM



TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE



Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

SignalSistem

Proizvodnja i ugradnja
prometne signalizacije
i reklama

www.signalsistem.hr

•BION•



OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE
USLUGE AUTOKORPE

MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT

ivicaban@gmail.com

trgo/metal

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC



Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.htnet.hr

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija

- Usluge:
- autodizalice
 - kamionske dizalice
 - samohodne platforme

Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

UVESCO

d.o.o. Barban

ZAVRŠNI RADOVI U GRADITELJSTVU,
KNAUF, PODOVI, LIČENJE

GSM.: 098 /173 60 60



AUTO BAGGIO

vl. Draženko Bariša
AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI
OBRT

TRGOVINA AUTODIJELOVIMA
ZA VLASTITE POTREBE

Rebići 11, 52207 BARBAN

tel./fax: 052580 420

gsm: 098 665 435

e-mail:

drazen.barisa@inet.hr





Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.
vl. Mladen i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban



tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188,
gsm: 098 701-812
e-mail: fermal@inet.hr



MIRACOLO

Valbandon



OBRT ZA TRGOVINU I USLUGE
U CESTOVNOM PROMETU

Tel.: 052/520 033, 520 965, Fax: 052/520 720
Mala Vala bb, Valbandon - 52212 Fažana



vl. Mladen Trošić

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN * tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481





UGOSTITELJSKO - TRGOVAČKI OBRT

Quellis

*Barban 67
52207 BARBAN
telefon: (052) 567 632*

MIESNICA BARBAN

*vl. Dario Fedel
tel.: 052 / 567 590*

TEHNOLINE

PRODAJA - SERVIS - NAJAM

Pula, Rimske centurijacije 47

Tel: 052 / 383-666

H1

Ne bacajte novac, uštedite na telefonskom raunu do 30% !!!

VRIJEME JE ZA PROMJENE !
RAZGOVARAJTE POVOLJNIJE,
PLAĆAJTE SAMO ONO ŠTO POTROŠITE,
PLAĆAJTE SEKUNDE.

Povoljnije cijene razgovora:

Mobilna mreža: 1,65 Kn do sada 1,95 Kn

Inozemstvo: 1,70 Kn do sada 2,26 Kn

Lokalni pozivi: od 0,22 Kn ovisno o modelu

Prelaskom u H-1 mrežu se ništa tehnički ne mijenja,
broj ostaje isti, nikakve intervencije nisu potrebne,
nema prekida linije, nema pretplate...

*Obračunska jedinica
1 sekunda !!!*

Što na kraju reći, od početka Vaše štednje
na telefonskom računi dijeli
Vas samo jedan potpis !
Obratite nam se s povjerenjem
i saznajte više informacija !

WWW.TEHNOLINE.HR

SOBOSLIKARSKI OBRT **PITURA**



Petehi 6A

52207 Barban

098 183 05 02



KVARANTA

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA

BARBAN, Melnica 13a tel.: 052 / 567 421, gsm: 098 421 781



Husqvarna

ORIGINALNI

REZERVNI DIJELOVI

Perkins
Motori

SAME



BIENAL d.o.o.

MARKET, Barban 1



VIKEND AKCIJE

PLUS MARKET AKCIJE
PLAĆANJE UZ ODГОДУ
PLAĆANJE KREDITNIM KARTICAMA

Radno vrijeme: 7.30 - 20.00

tel.: 567 210

CERAN d.o.o.

Obrada i postavljanje
granitnih i mramornih
obloga i ukrasa

ŽAVORI 21, 52341 ŽMINJ

e-mail: dean.kuhar@gmail.com

tel./fax: 052 / 823 694, mob.: 098 / 773 656



caffè bar

internet
caffè

Roy



ŽELIZAR



ŽELIZAR - tvornica inox opreme

Želiski 1D - 52207 BARBAN

tel.: ++385(0)52 / 567 333, fax: ++385(0)52 / 567 273, gsm: ++385(0)98 290 316

e-mail: zelizar@inet.hr

www.zelizar.hr

DE CONTE

Labin, Pulska 2, Tel. 052 853 195, Mob: 091 538 1058, e-mail: de-conte@pu.htnet.hr

PRODAJA POSLOVNIH PROSTORA, STANOVA, APARTMANA, KUĆA I ATRAKTIVNIH GRAĐEVINSKIH ZEMLJIŠTA ZA OBITELJSKE KUĆE SA LOKACIJSKIM I GRAĐEVINSKIM DOZVOLAMA

LABIN - STARI GRAD

stanovi i poslovni
prostori - odmah
useljivi



PLOMIN LUKA

stanovi na samoj rivi
useljivi 15.09.2010.



NEDEŠĆINA

stanovi sa garažama
useljivi 15.09.2010.



BARBAN

stanovi useljivi
odmah - povoljno



KRNIČKI PORAT

stanovi s pogledom
na more - useljivi odmah



ZARTINJ



građevinski tereni
za obiteljske kuće
sa građevinskim
dozvolama



BOBKI



PULA

poslovni prostori
uz samu zaobilaznicu
kod novog rotora
useljivi odmah



Betonara Dubrova tel. 052 851 797, 091 1853 202

Pogon PVC i ALU stolarije Dubrova tel. 052 851 707, 091 1853 222

Pogon drvne stolarije 091 1853 197 - izrada drvenih vratiju
prozora, krovista... Postava laminata i parketa sa brušenjem i lakiranjem

De Conte trgovina tel. 052 854 986, 091 1 255 013

